

VYSOKÁ ŠKOLA BÁŇSKÁ – TECHNICKÁ UNIVERZITA OSTRAVA
EKONOMICKÁ FAKULTA

KATEDRA EVROPSKÉ INTEGRACE

Jižní Súdán jako nový subjekt světové ekonomiky
South Sudan as a New Entity in the World Economy

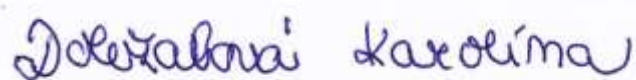
Student: Karolína Doležalová

Vedoucí bakalářské práce: Ing. Iva Honová, Ph.D.

Ostrava 2013

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracovala samostatně a uvedla v seznamu literatury všechny použité zdroje.

V Ostravě dne 10. 5. 2013

Karolína Doležalová

Poděkování

Tímto bych chtěla poděkovat vedoucí mé bakalářské práce Ing. Ivě Honové, Ph.D., za užitečnou metodickou pomoc, podporu, cenné rady a připomínky a také veškerý čas, který mi věnovala. Poděkování patří také mé rodině, která mě maximálně podpořila a vytvořila náležité podmínky ke zpracování mé bakalářské práce.

Zadání bakalářské práce

Student: **Karolína Doležalová**
Studijní program: B6202 Hospodářská politika a správa
Studijní obor: 6210R004 Eurospráva
Specializace: 00 Eurospráva
Téma: Jižní Súdán jako nový subjekt světové ekonomiky
South Sudan as a New Entity in the World Economy

Zásady pro vypracování:

1. Úvod
  2. Historicko-politické aspekty vzniku Jižního Súdánu
  3. Vývoj ekonomické situace Jižního Súdánu
  4. Zhodnocení současného stavu a možnosti budoucího vývoje Jižního Súdánu
  5. Závěr
- Seznam použité literatury
Seznam zkratk
Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce
Seznam příloh
Přílohy

Seznam doporučené odborné literatury:

- COLLINS, Robert O. *A history of modern Sudan*. Cambridge: Cambridge University Press, 2008. 360 s. ISBN 978-0-521-67495-9.
DENT, M. Christopher. *China and Africa Development Relations*. Routledge: UK, 2011. 186 s. ISBN 978-0-415-56933-0.
NDULO, Muna a Margaret GRIECO. *Failed and Failing States. The Challenges to African Reconstruction*. Newcastle: Cambridge Scholars Publishing, 2010. 217 s. ISBN 978-1-443-81866-7.

Formální náležitosti a rozsah bakalářské práce stanoví pokyny pro vypracování zveřejněné na webových stránkách fakulty.

Vedoucí bakalářské práce: **Ing. Iva Honová, Ph.D.**

Datum zadání: 23.11.2012

Datum odevzdání: 10.05.2013

Ing. Boris Navrátil, CSc.
vedoucí katedry

prof. Dr. Ing. Dana Dluhošová
děkanka fakulty

Obsah

1	Úvod.....	5
2	Historicko-politické aspekty vzniku Jižního Súdánu	7
2.1	Etapy historicko-politického vývoje.....	9
2.2	První občanská válka	11
2.3	Druhá občanská válka.....	11
2.4	Nezávislost Jižního Súdánu	13
2.5	Současné konflikty	15
2.5.1	Konflikt v Dárfúru.....	16
2.5.2	Čadsko-súdánský konflikt	18
2.6	Dílčí shrnutí	21
3	Vývoj ekonomické situace Jižního Súdánu.....	23
3.1	Současný stav republiky Jižní Súdán.....	23
3.1.1	Populace	24
3.1.2	Zemědělství a průmysl	27
3.1.3	Transport a komunikační sítě	27
3.1.4	Jižní Súdán a jeho členství v integračních seskupeních	28
3.2	Specifikace dle National Bureau Statistic a mezinárodních organizací	29
3.3	Dílčí shrnutí	41
4	Zhodnocení současného stavu a možnosti budoucího vývoje Jižního Súdánu	42
4.1	Současný stav republiky Jižní Súdán a dopady po jeho odtržení	42
4.2	Ropné bohatství	49
4.3	SWOT analýza.....	53
4.4	Jižní Súdán - mezinárodní vztahy a možnosti budoucího vývoje.....	55
4.4.1	Čína a její vliv na Afriku, Súdán a Jihosúdánskou ekonomiku	55
4.4.2	Spojené státy americké a kooperace a Jižního Súdánu	57

4.4.3	Možnosti budoucího vývoje Jižního Súdánu	58
4.5	Dílčí shrnutí	59
5	Závěr.....	60
	Seznam použité literatury	62
	Seznam zkratek	72
	Seznam objektů	74
	Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce	
	Seznam příloh	
	Přílohy	

1 Úvod

Bakalářská práce se zabývá nově vzniklým státem – republikou Jižní Súdán, která se nachází ve středovýchodní Africe. Jižní Súdán vznikl osamostatněním od největšího afrického státu – republiky Súdán 9. července 2011 po táhlých konfliktech a občanských válkách, které byly zapříčiněny zejména odlišností kultury, tradic, zvyků a náboženství muslimského severu a převážně křesťanského jihu.

Cílem této práce je zhodnocení stavu republiky Jižní Súdán a to zejména z ekonomického hlediska pomocí analýzy celkového stavu země za využití makroekonomických dat a ukazatelů z dostupných zdrojů.

Práce je členěna do tří stěžejních kapitol. Kapitola "*Historicko-politické aspekty Jižního Súdánu*" se zabývá především historií a samotným formováním autonomního Jižního Súdánu, tak jak se vyvíjel v rámci republiky Súdán. Z politického hlediska byly významné zejména tři etapy a to éra islámu, která velmi výrazně ovlivnila křesťanský jih, dále to byla nadvláda egyptsko-turecká a poslední významnou fází formování země se stala egyptsko-britská nadvláda, která se snažila napřed jih od severu naprosto odloučit a poté naopak spojit v celistvý stát. Dalším bodem této kapitoly jsou dvě občanské války, které následovaly po uznání nezávislosti republiky Súdán, která tak už nebyla nikým „zastřešována“ a poprvé ve své historii fungovala samostatně. Druhá občanská válka nakonec skončila na základě podepsání Souhrnné mírové dohody, kdy se sever i jih dohodl na příměří a která navíc deklarovala referendum o nezávislosti Jižního Súdánu, které se konalo o 6 let později. Více než 98 % populace se vyjádřilo pro odtržení jihu od severu, což se také ještě téhož roku uskutečnilo a Jižní Súdán se stal v pořadí již 54. africkou zemí. Avšak konfliktní problémy díky nevyřešeným územním sporům pokračují téměř dodnes.

Kapitola "*Ekonomický vývoj Jižního Súdánu*" se z počátku věnuje definování obecných charakteristik Jižního Súdánu. Podrobněji je rozebrána problematika populačního problému, který se netýká jen této republiky, ale i okolních subsaharských států. Je zde zmínka také o výchozích předpokladech týkající se zemědělství a průmyslu, transportu nebo situaci komunikačních sítí. Dále se zaměřuje na inkluzi Jižního Súdánu v integračních seskupeních. Následující podkapitola se již věnuje samotnému ekonomickému vývoji Jižního Súdánu. Nejprve je situace analyzována z pohledu Národního statistického úřadu Jižního

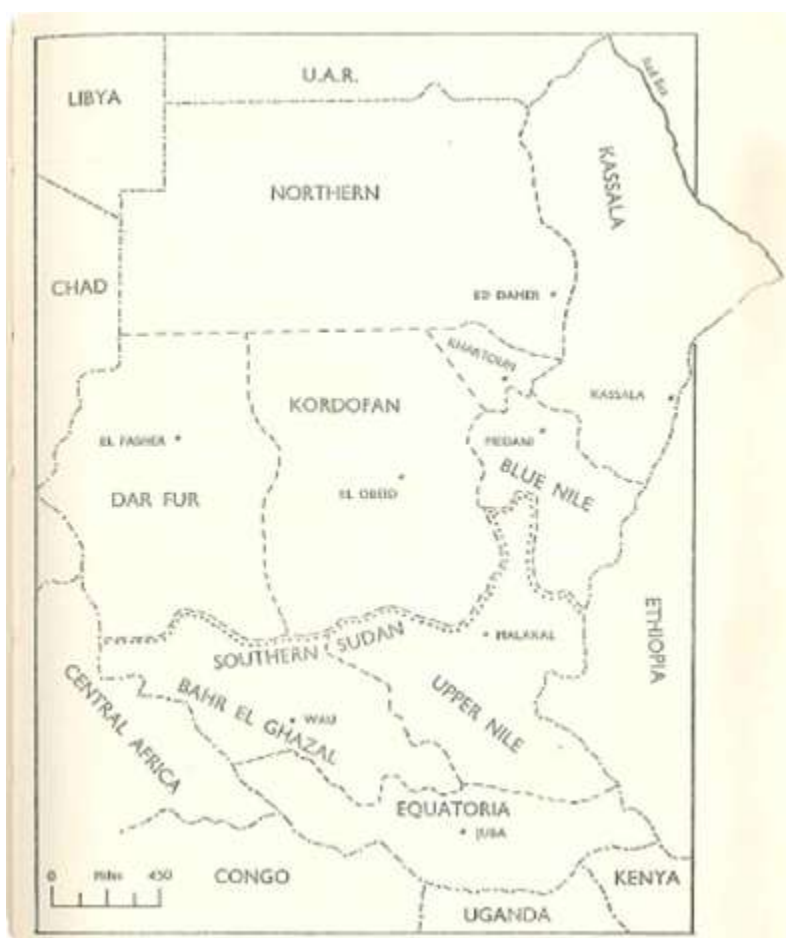
Súdánu, který již vyhotovil mnohé statistiky a uveřejnil také oficiální makroekonomická data a dokumenty je shrnující. Další statistická data a informace pocházejí z Mezinárodního měnového fondu či Světové banky. Zajímavá fakta zveřejnila také organizace OECD ve své zprávě z roku 2011 o nestabilních státech či Mezinárodní finanční korporace pod záštitou Světové banky v dokumentu Doing Business in Juba taktéž z roku 2011. Je zřejmé, že ačkoliv je hospodářská situace nepříliš uspokojující, Jižní Súdán v sobě skrývá ještě velký investiční potenciál, který však musí být správně využit.

Kapitola "*Zhodnocení současného stavu a možnosti budoucího vývoje*" je zaměřena na souhrnné informace týkající se současného stavu Jižního Súdánu. Zabývá se zhodnocením směnného kurzu, který má velký vliv na celkový hospodářský vývoj země. Dále jsou zde také doporučení a stanoviska k analýze hlavních dopravních cest, zejména týkající se nákladů a časové náročnosti, které také velmi zatěžují a tím ovlivňují ekonomickou situaci Jižního Súdánu. Dalším bodem této kapitoly je ropné bohatství zahrnující přehled hlavních událostí týkající se ropy od roku 2011. Důležitou částí jsou intervence ze strany Číny, která jako první začala těžit ropu ještě ve sjednoceném Súdánu a USA. V neposlední řadě jsou zde nastíněny také možné scénáře, které by mohly potkat osud republiky Jižní Súdán, včetně zhodnocení dosaženého stavu doplněných o vlastní názory autora na problematiku vývoje Jižního Súdánu.

2 Historicko-politické aspekty vzniku Jižního Súdánu

Republika Jižní Súdán je vnitrozemským státem, který se rozkládá v severovýchodní Africe. Na severu se jeho hranice stýkají se Súdánem, na východě s Etiopií, na jihu pak Keňou, Ugandou a Demokratickou republikou Kongo. Svě západní hranice sdílí se Středoafrickou republikou. Na obrázku 2.1 je zřetelně vidět Jižní Súdán ještě jako součást Súdánu před vyhlášenou autonomií společně s dalšími regiony Súdánu.

Obr. 2.1: Mapa bývalých teritorií Súdánu, situace před osamostatněním Jižního Súdánu

Zdroj: WAI, Dunstan M. – The Southern Sudan, 1973

Je všeobecně známo, že Jižní Súdán vznikl osamostatněním od Súdánu 9. července 2011 jako 194. stát světa¹. Cílem této kapitoly je objasnit příčiny vývoje této situace

¹ Aktuálně.cz. Jižní Súdán slaví vytoženou nezávislost. [cit. 2-01-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW <<http://aktualne.centrum.cz/zahranici/afrika/clanek.phtml?id=706773>>.

z pohledu historicko-politických událostí, které měly za následek vznik tohoto nového afrického státu.

Obr. 2.2: Mapa současného území Jižního Súdánu; situace po odtržení

Zdroj: Sudanews, 2012

Formování Jižního Súdánu ovlivnily zejména tři důležité etapy (éra islámu, invaze Turků a Egyptanů a poté anglo-egyptská okupace), které jsou explicitně vysvětleny v následujících podkapitolách. Dále je věnována pozornost také občanským válkám a válečným konfliktům, které sužovaly Súdán a následně také vedly k samotnému zrodu nového afrického státu Jižního Súdánu.

2.1 Etapy historicko-politického vývoje

Dějiny Súdánu patří díky nalezeným vykopávkám ze starší doby kamenné² k nejdelším na světě. Pravěké pohřebiště známé jako Pohřebiště 117 patří k velmi významným nálezům popisující lidské válečnictví³.

V době neolitu, kolem 8000 let př. n. l. se lidé klonili k usedlému způsobu života v opevněných sídlištích. Starověká Núbie, historická část Súdánu na severu, se stala jádrem vyspělého Kúšitského království, které díky intenzivním vztahům s Egyptem přejalo mnoho tradic a zvyků z jeho kultury. Nástupcem Kúšitské monarchie se stalo Merojské království, které však podlehl křesťanské Aksumské říši⁴.

Pád Merojského království zapříčinil vznik nových núbijských království. Kolem roku 700 n. l. si muslimští Arabové podmanili Egypt. Jejich vojska vstoupila do Súdánu - království Núbie, Makúrie, Merwa, Soba a Alwa⁵. Vojáci zde však narazili na tvrdý odpor a proto raději s Makúrií uzavřeli mírovou dohodu zvanou *bakt*, která platila téměř 700 let. Jednalo se o dohodu, kdy se království Makúrie zavázalo dodat ročně 360 otroků výměnou za egyptské výrobky. Arabové se tímto způsobem postupně usadili v křesťanských královstvích. Nejprve především kvůli zlatu a drahým kamenům, později kvůli pastvinám a navzdory *baktu* byl i severní Súdán nakonec silně islamizován. Krize začala v Makúrii v roce 1316, kdy muslimové dobyli trůn a katedrála Old Dongola konvertovala na islámskou mešitu, což znamenalo konec křesťanství a tvrdý nástup islámu. Kolem roku 1504 si oblast podmanili Fundžové – kočovný jihosúdánský kmen, který rychle přejal islám jako svoje náboženství a vládl zde v bídě a chaosu téměř další tři století⁶.

Před tureckou invazí, která proběhla mezi lety 1820 – 1821, kdy si sever dobyli a sjednotili Turci, kteří chtěli expandovat a rozšířit svůj obchod a hledali nové trhy, fungoval Súdán jako soubor domorodých komunit bez formální vlády. Hlavním středem zájmu byla

² 3 mil. let př. n. l. – 4 tis. let př. n. l.

³ SMU News. Six Million Ancient Nile Valley Artifacts Collected by SMU Anthropology Professor Going to the British Museum. [cit. 4-01-2013]. 2001. [online]. Dostupné z WWW: <<http://smu.edu/newsinfo/releases/01033.html>>.

⁴ COLLINS, Robert O. *A history of modern Sudan*. New York: Cambridge University Press, 2008, xxiii, 331 p. ISBN 05-216-7495-6.

⁵ FARDOL, Santino. *Southern Sudan and its fight for Freedom*. Bloomington, IN: AuthorHouse, 2006. ISBN 978-142-5932-244.

⁶ ILIFFE, John. *Africans: the history of a continent*. 2nd ed., New ed. New York: Cambridge University Press, 2007, xiii, 365 p. African studies series, 108. ISBN 05-216-8297-5.

zejména slonovina, zlato a také otroci. Na jih se však Turci nedostali, neboť si zde toto území nárokoval Egypt, který v této oblasti zřídil provincii Ekvatoria. Egypťané si však nebyli schopni podmanit celý Súdán, který tak zůstal rozdělen na mnoho částí, kterým vládly různé kmeny⁷.

V roce 1881 využil tehdejší nejasné situace v Súdánu náboženský vůdce Muhammad ibn Abdulláh a prohlásil se *mahdím*⁸, sestavil vojsko z otroků, zběhů a rolníků a sjednotil kmeny v západním a středním Súdánu. Jeho povstání vyústilo až v pád Chartúmu⁹. Po smrti *mahdího* se jeho nástupce Chalífa Abdulláh snažil rozšířit území i o Etiopii¹⁰. Britové se však spojili s Etiopany, společně porazili súdánská vojska a od roku 1898 bylo vytvořeno kondominium pod anglo-egyptským velením kapitána Selima.

Britská správa si plně uvědomovala propastné rozdíly, týkající se geografické polohy, jazyka, kultury, vyznání atd., které panovaly mezi severem a jihem. V důsledku těchto faktorů byla zavedena koncepce uzavřených obvodů a Súdán byl rozdělen na Sever a Jih¹¹. Celý tento systém upevňovaly povolení a cestovní pasy, které musel mít každý, kdo chtěl cestovat v rámci těchto dvou regionů a imigrační politika byla tvrdě kontrolována. Na Severu byla oficiálním jazykem arabština společně s angličtinou, na Jihu pak jen angličtina. Co se týká náboženství, na Severu dominoval islám, kdežto na Jihu křesťanství. V roce 1946 Británie přehodnotila celý systém fungování Súdánu a rozhodla se pro jeho sjednocení. Na konferenci v Chartúmu, kde se sešli zástupci pouze severosúdánských správ společně s Brity a Egypťany, bylo dohodnuto, že Jižní Súdán bude fungovat jako kolonie Severního Súdánu a úředním jazykem bude pouze arabština. Obyvatelé Jižního Súdánu byli záměrně vyloučeni pod záminkou absence politických stran a organizací. Jihosúdánští obyvatelé toto spiklenecké rozhodnutí považovali za zradu a svůj nesouhlas dávali patřičně najevo¹².

---

⁷ FARDOL, Santino. *Southern Sudan and its fight for Freedom*. Bloomington, IN: AuthorHouse, 2006. ISBN 978-142-5932-244.

⁸ *Mahdí* je v arabštině čestné označení pro „Bohem správně vedeného“. Šiité věří, že je to jméno skrytého nesmrtelného, který obnoví na zemi víru a spravedlnost.

⁹ GARDNER, Philip. *Encyklopedie Zeměpis světa*. Edited by Graham Bateman - Victoria Egan. Praha: Columbus, 2002. 512 s. ISBN 80-901727-6-8.

¹⁰ MACHAR, Riek, Dr. South Sudan: A History of Political Domination – A Case of Self-Determination. [cit. 4-01-2013]. University of Pennsylvania, 1995. [online]. Dostupné z WWW: <http://www.africa.upenn.edu/Hornet/sd_machar.html>

¹¹ FARDOL, Santino. *Southern Sudan and its fight for Freedom*. Bloomington, IN: AuthorHouse, 2006. ISBN 978-142-5932-244.

¹² MACHAR, Riek, Dr. South Sudan: A History of Political Domination – A Case of Self-Determination. [cit. 4-01-2013]. University of Pennsylvania, 1995. [online]. Dostupné z WWW: <http://www.africa.upenn.edu/Hornet/sd_machar.html>

V roce 1953 se Spojené království a Egypt dohodli na přiznání autonomie a později v roce 1956 byla v Súdánu vyhlášena nezávislost. Arabové, kteří ovládali centrální vládu, však nedodrželi své sliby, kterými Jižnímu Súdánu deklarovali zřízení federace, což vyústilo v první občanskou válku trvající mezi lety 1955-1972¹³.

2.2 První občanská válka

Příčiny vzniku této války byly zakořeněny už v době britské nadvlády, která nebyla schopná zajistit rovnoprávnost mezi Severem a Jihem. Súdán byl kondominiem Velké Británie a Egypta a panovala zde velká náboženská nadřazenost muslimského severu nad křesťanským jihem. Střety se začaly stupňovat, až vyvrcholily v neorganizované povstání, které však bylo velmi rychle potlačeno. Konflikt později vyústil vzbouřením jižanských vojenských jednotek z provincie Ekvatoria. Nejprve se jednalo o malé skupiny rebelů, které však později navázaly kontakty se zahraničím a získaly tak zbraně z Izraele, které byly posílány přes Etiopii a Ugandu. Roku 1971 vzniklo pod vedením bývalého vojenského poručíka Joseph Lagu Jihosúdánské osvobozené hnutí, které shromáždilo veškeré vzbouřené skupiny a povstalce, mnoho politiků, kteří utekli do exilu a další jihosúdánské obyvatele, aby pomohli k vytvoření nezávislosti jižního Súdánu. Toto hnutí výrazně přispělo k rychlejšímu řešení celé situace a byly dojednány mírové dohody, které byly podepsány v Addis Abebě, které regionům jižnímu Súdánu deklarovali autonomii a definovaly pravomoce Jihu a Severu¹⁴.

2.3 Druhá občanská válka

K vypuknutí druhé občanské války došlo téměř ihned po skončení té první, a to v roce 1983, kdy se země nacházela pod vládou prezidenta Nimeiriho. Příčinou tohoto občanského konfliktu byl zejména radikální islamistický přístup Nimeiriho, který se snažil i na jih zavést právo *šaría*, které mimo jiné znamená pro nevěrné ženy ukamenování, po požití alkoholu

---

¹³ MACHAR, Riek, Dr. South Sudan: A History of Political Domination – A Case of Self-Determination. [cit. 4-01-2013]. University of Pennsylvania, 1995. [online]. Dostupné z WWW: <http://www.africa.upenn.edu/Hornet/sd_machar.html>

¹⁴ Global Security. Sudan Civil War. [cit. 4-01-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.globalsecurity.org/military/world/war/sudan-civil-war1.htm>>

bičování nebo pro zloděje useknutí ruky¹⁵. Tato situace však byla pro křesťanský jih naprosto nepřijatelná a tak došlo k povstání, které bylo vedené *Svobodnou armádou súdánského lidu* (SPLA). V květnu roku 1985 došlo ke svržení prezidenta Nemeiriho a byly vyhlášeny nové prezidentské volby. Z počátku zde existovaly dvě hlavní skupiny a to *Súdánská osvobozenecká armáda/Súdánské osvobozenecké hnutí* (SLA/M) a *Hnutí pro spravedlnost a rovnost* (JEM), které však bylo výrazně ovlivněno islámským náboženstvím. Později došlo k mírovým jednáním mezi SLA/M a muslimskou vládou v Etiopii, které měly za následek zrušení islámského zákoníku a v roce 1988 byly dokonce zrušeny vojenské pakty s Egyptem a Libyí. Toto příměří však vydrželo velice krátce a to do roku 1989, kdy došlo k vypuknutí nových válečných konfliktů. V této době však zemi sužovalo velké sucho a tak Súdán dotovaly zahraniční potravinové pomoci, které se rozdělovaly mezi Sever a Jih a zabránily tak naprosté humanitní zkáze¹⁶.

V červenci roku 2002 vláda Súdánu a SLA/M uzavřely historickou dohodu známou jako Machakoský protokol o úloze státu a náboženství a také právech jižního Súdánu. Veškeré mírové dohody dále pokračovaly, až vyústily v prohlášení na mimořádném mírovém zasedání Rady bezpečnosti (OSN) v keňském Nairobi, kde se SLA/M a Súdán zavazují k uzavření *souhrnné mírové dohody* (Comprehensive Peace Agreement CPA) do konce roku 2004. Na tomto zasedání Rada přijala rezoluci 1574, která se týkala mimo jiné uvalení embarga na vývoz zbraní do Súdánu, podporu trvalého míru a usmíření a zahrnovala také mezinárodní pomoc¹⁷. Obě strany formálně podepsaly CPA 9. ledna roku 2005. Po podpisu vytvořila súdánská vláda a SLA/M *Vládu národní jednoty*. CPA stanovuje mimo jiné např. spravedlivě rozdělení zisků z ropy (50:50), rozdělení moci církve a státu a také plánované referendum.

O pět let později vydala *Catherine Asthton*, *Vysoká představitelka Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku*, své stanoviska, ve kterém zdůraznila důležitost

---

¹⁵ ČT 24. Tresty podle práva šaría – ukamenování, bičování nebo useknutí ruky. [cit. 4-01-2013]. 2009. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.ceskatelevize.cz/ct24/svet/52457-tresty-podle-prava-saria-ukamenovani-bicovani-nebo-useknuti-ruky/>>

¹⁶ Global Security. Sudan Second Civil War. [cit. 5-02-2013]. 2012. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.globalsecurity.org/military/world/war/sudan-civil-war2.htm>>

¹⁷ EURLex. Společný postoj Rady 2005/411/SZBP ze dne 30. května 2005 týkající se omezujících opatření proti Súdánu a zrušení společného postoje 2004/31/SZBP. [cit. 6-02-2013]. 2005. [online]. Dostupné z WWW: <<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32005E0411:CS:HTML>>

a význam mírové dohody a také výrazný pokrok a snahu Súdánu pokračovat v této mírové situaci. Dále se také zmiňuje o súdánské budoucnosti¹⁸:

„Rok 2010 je také rokem směřujícím k referendu o sebeurčení na jihu Súdánu, které se podle souhrnné mírové dohody uskuteční v lednu roku 2011. Evropská unie (dále jen EU) považuje za nezbytné, aby obě strany souhrnné mírové dohody bez odkladu zahájily dialog v důležitých otázkách v zájmu zajištění budoucího mírového soužití bez ohledu na výsledky referenda, a aby vzaly v úvahu důsledky pro celý Súdán.

EU je připravena tyto snahy podpořit, a to i prostřednictvím hodnotící komise, která může hrát v tomto směru významnou úlohu. EU s obavami sleduje stále větší nedostatek bezpečnosti v jižním Súdánu, jehož následkem je znepokojující počet obětí a vyzývá všechny strany k tomu, aby zachovaly zdrženlivost a spolupracovaly s misí OSN v Súdánu (UNMIS) s cílem podpořit bezpečné prostředí.“

2.4 Nezávislost Jižního Súdánu

Referendum se v Súdánu konalo ve dnech 9. - 15. ledna 2011, podmínkou byla více než 60% účast voličů. Vše proběhlo pod dozorem pozorovatelské mise EU, která také referendum považovala za dobře organizované a platné. Toto hlasování bylo navíc vyvrcholením pětiletého mírového procesu, který ukončil sérii občanských válek mezi muslimským severem a křesťanským jihem, které si podle odhadů vyžádaly až dva a půl milionu obětí¹⁹. Bylo tedy zřejmé, že většina obyvatel souhlasila s autonomií Jižního Súdánu, otázkou však zůstává, jak si rozdělit území. Jak Súdán, tak i Jižní Súdán jsou závislé na příjmech z ropy, které představují 98 % rozpočtu Jižního Súdánu. Obě země se ale nemohou dohodnout, jak rozdělit ropná bohatství bývalého jednotného afrického státu. Asi 75 % ropných nalezišť leží na Jihu, ale všechny ropovody na Severu. Panují proto obavy, že spory ohledně ropy by mohly vést k návratu do další občanské války (viz obrázek 2.3)²⁰

---

¹⁸ Rada Evropské unie. Prohlášení vysoké představitelky jménem Evropské unie k pátému výročí k podpisu souhrnné mírové dohody pro Súdán. [cit. 6-02-2013]. Brusel, 2005. [online]. Dostupné z WWW: <http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/CS/cfsp/112243.pdf>

¹⁹ Deník Referendum Svět. Obyvatelé jižního Súdánu se rozhodli pro samostatnost. [cit. 10-02-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <<http://denikreferendum.cz/clanek/8472-obyvatele-jizniho-sudanu-se-rozhodli-pro-samostatnost>>

²⁰ BBC New. South Sudan leader Kiir urges forgiveness for civil war. [cit. 11-02-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.bbc.co.uk/news/world-africa-12201063>>

Obr. 2.3: Ropná naleziště Súdánu a Jižního Súdánu

Zdroj: BBC News, 2012

V únoru 2011, Súdánský prezident Omar Hassan al-Bashir oficiálně přijal výsledek referenda, stejně jako OSN, Africká unie (dále jen AU), EU, Spojené státy americké (dále jen USA) a další země. Dne 9. července 2011 Jižní Súdán oficiálně vyhlásil svou nezávislost²¹.

V oblasti mezinárodních vztahů nadále zůstávají nevyřešené některé spory se Súdánem, například území Abyei, které je nyní spravováno společně oběma zeměmi a pořádek v ní udržují etiopské mírové jednotky. V zemi také přetrvávají ozbrojené boje mezi vládou a dalšími původními povstaleckými skupinami, jejichž členové protestují proti přílišnému vlivu SLA/M v zemi a proti prodloužení mandátu prezidenta Kiira²². Dochází též k etnickému násilí a navíc stále nejsou vyřešeny spory se Súdánem ohledně rozdělení příjmů z ropy²³.

²¹ Dagne, Ted (2011-09-16). *The Republic of South Sudan: Opportunities and Challenges for Africa's Newest Country* (Kindle Locations 7-9). Congressional Research Service. Kindle Edition.

²² COLLINS, Robert O. *A history of modern Sudan*. New York: Cambridge University Press, 2008, xxiii, 331 p. ISBN 05-216-7495-6.

²³ UNHCR. South Sudan: UN relief chief sees "terrible situation" in troubled Jonglei state. [cit. 13-02-2013]. 2013. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.unhcr.org/refworld/docid/4f31062d.html>>

Dle Santino Fardola²⁴ byla autonomie Jižního Súdánu nevyhnutelná zejména kvůli odlišné mentalitě severu od jihu – sever Súdánu bude vždy považovat obyvatele jihu za otroky a méněcenné obyvatele, kteří však žijí v oblasti s bohatými nerostnými surovinami. Avšak odlišují se nejen kulturou, tradicemi a zvyky, ale zejména náboženstvím a nechutí konvertovat na islám.

Existuje řada nevyřešených aspektů mezi vládami Súdánu a Jižnímu Súdánu, které by mohly představovat vážnou hrozbu pro mír a stabilitu v obou zemích. Jižní Súdán postrádá schopnost zajišťovat základní služby pro své obyvatele, což by se v příštích letech mělo zlepšit. Existuje také řada nových povstání, často podpořené vládou v Chartúmu, proti *Vládě Jižního Súdánu* (Government of South Sudan GoSS)²⁵.

V letech 2010-2011, bylo více než 1500 lidí zabito a více než 200 000 lidí vysídlených v důsledku těchto konfliktů na jihu (údaje jsou zveřejněny dle OSN a jihosúdánských úředníků).²⁶

2.5 Současné konflikty

Tato kapitola se zabývá současnými konflikty a problémy, které sužují severovýchodní Afriku a zhoršují spolupráci mezi Jižním Súdánem a Súdánem (viz obrázek 2.4).

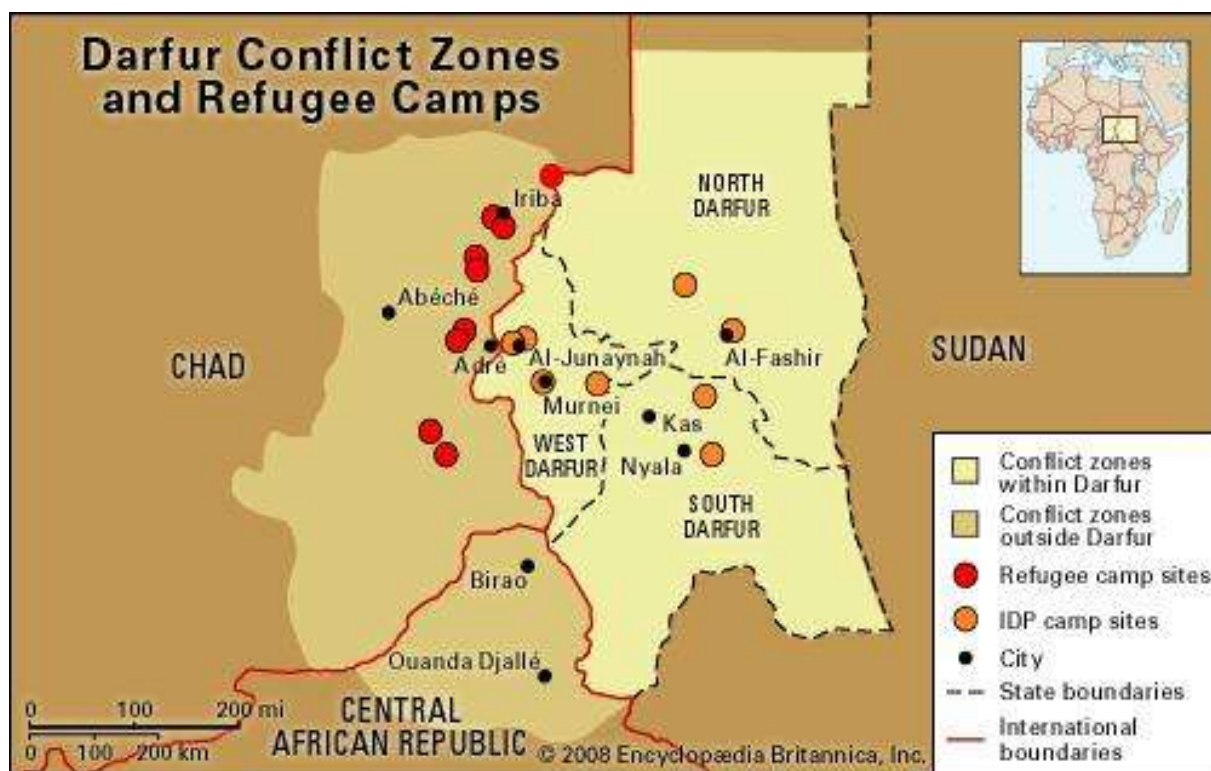
---

²⁴ FARDOL, Santino. *Southern Sudan and its fight for Freedom*. Bloomington, IN: AuthorHouse, 2006. ISBN 978-142-5932-244.

²⁵ Dagne, Ted (2011-09-16). *The Republic of South Sudan: Opportunities and Challenges for Africa's Newest Country* (Kindle Locations 7-9). Congressional Research Service. Kindle Edition.

²⁶ Dagne, Ted (2011-09-16). *The Republic of South Sudan: Opportunities and Challenges for Africa's Newest Country* (Kindle Locations 7-9). Congressional Research Service. Kindle Edition.

Obr. 2.4: Mapa současných konfliktů probíhajících na území Súdánu a Jižního Súdánu

Zdroj: Encyclopædia Britannica, Inc., 2008

Tato mapa znázorňuje probíhající konflikty, kterých se účastní Darfur (světle žlutá barva) a poté také konflikty mimo Darfur (tmavší béžová barva). Dále jsou zde zaznačeny také tábory uprchlíků a vnitřně vysídlené osoby (Internally Displaced People IDPs).

2.5.1 Konflikt v Dárfúru

Konflikt v Dárfúru patří k nejkrvavějším konfliktům dnešní doby. V únoru 2003 *Súdánská osvobozenecká armáda* (SLA/M) a *Hnutí pro rovnost a spravedlnost* (JEM) zaútočila na vládní pozice v Chartúmu. To se stalo podnětem k rozpoutání války. Dárfúr, území asi o velikosti Francie, obývá mnoho kmenů, z nichž největším je Fur. Odtud získal Dárfúr své jméno. Doslovně to znamená "Domov Furů". Dalšími z mnoha kmenů, které se zde nacházejí, jsou např. Zagawa, Massaleet, Ma'aliyah a Rezeigat. Staré spory mezi kmeny o použitelnou půdu a pastviny byly zesíleny zhoršujícím se nedostatkem vody, přisuzovaným

účinkům globálního oteplování. Kvůli tomuto problému a mnoha letům zanedbávání narůstala frustrace Dárfúranů²⁷.

Dárfúrské povstalecké hnutí bylo vytvořené hlavně na kmenovém základě. Dvě největší hnutí jsou SLA/M a JEM. Obě získávají prostředky hlavně od dárfúrských podnikatelů v zámoří. Oběma hnutími dominují různá kmenová složení, hlavně Fur, Zagawa a Massaleet. Na začátku roku 2003 prováděly povstalecké skupiny útoky na vládní cíle v Dárfúru. Výsledkem byla válka.

Zpočátku si centrální vláda myslela, že toto povstání velmi rychle potlačí, avšak opak byl pravdou. S tím, jak konflikt sílil, se povstalecké skupiny začaly štěpit do různých frakcí, přičemž z některých z nich se dokonce stali i soupeři. V této chvíli existující napětí mezi kmeny tak silně vrostlo, až pohár přetekl. Povstalci pak bojovali, jak mezi sebou, tak zároveň i pokračovali ve svém společném boji proti súdánské armádě. Proto je třeba říci, že povstalecké skupiny jsou také zodpovědné za různé útoky na vesnice a zabíjení nevinných lidí z nepřátelských kmenů. I ony se dopustily mnoha krutostí. Na druhé straně centrální vláda užila v boji proti rebelům těch nejneetičtějších a nejsurovějších prostředků. Nevybíravě nechala bombardovat vesnice a aktivně pomáhala povstalcům v jejich systematickém terorizování nevinných lidí.

Dárfúrský konflikt by se dal popsat jako konflikt kmenový. Avšak detailnější informace jasně ukazují, že se jedná o společný boj utlačovaných a zanedbávaných Dárfúranů za částečný podíl na súdánském bohatství a moci v centrální vládě²⁸.

Dne 31. srpna 2007 Rada bezpečnosti OSN schválila rezoluci č. 1769²⁹, která přislíbila vyslání 26000 vojáků pod názvem UNAMID, kteří se měli postarat o nastolení míru a zamezení porušování lidských práv. Súdánská vláda se postavila proti tomuto rozhodnutí a hned druhý den po vstupu vojska mírových smluv započala ofenzivní útok na Dárfúr. Uvedení rezoluce v platnost dlouhodobě blokovala Čína, která se obávala zpřetrhání ekonomických vztahů se Súdánem. Britská stanice BBC navíc přinesla 13. července 2008

---

²⁷ The Washington Post. 5 Truths About Darfur. [cit. 13-02-2013]. 2006. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2006/04/21/AR2006042101752.html>>

²⁸ Valka. Co se děje v Dárfúru? [cit. 13-02-2013]. 2006. [online]. Dostupné z WWW: http://www.valka.cz/clanek_11874.html>. ISSN: 1803-4360.

²⁹ United Nations. Security Council. Resolution 1769. [cit. 13-02-2013]. 2006. [online]. Dostupné z WWW: <http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/RES/1769%282007%29>

důkazy, že čínská vláda dodává zbraně do Súdánu, ačkoli to zakazuje zbrojní embargo OSN, které zavedla Rada bezpečnosti OSN v květnu 2005³⁰. Výzvu k ukončení konfliktu vydala OSN na podzim 2007 konference Forum 2000.

V únoru 2009 v Dárfúru se UNAMID snažilo přesvědčit povstaleckou skupinu JEM a súdánskou vládu podepsat mírovou dohodu³¹. Rámcová dohoda byla podepsána 24. 2. 2010 a znamenala ukončení bojů a také implementaci JEM jako plnohodnotné politické strany v Súdánu. Konečné dohody strany měly dosáhnout do 15. března³². Veškeré snahy o jakoukoliv formu mírového soužití jsou však zbytečné. UNAMID muselo znovu zasahovat a aktivovat ochranu civilního obyvatelstva při nejnovějším sporu 25. února. 2013, kdy bylo zraněno 37 civilistů, který navazuje na násilí ze dne 5. ledna 2013, které má za následek vysídlení téměř 100 tis. obyvatel. UNAMID³³ se zavázala k ochraně v této oblasti, a i nadále se snaží poskytovat plnou podporu humanitární pomoci. Cílem této mise je usmíření mezi oběma stranami, které by mělo být výsledkem denních hlídek v oblastech nejvíce zasažených násilím a také usnadnění přístupu humanitární pomoci.

2.5.2 Čadsko-súdánský konflikt

Konflikt mezi Čadem a Súdánem trval bezmála 5 let a úzce souvisel s problémem v Dárfuru. Už v roce 2003 došlo k uzavření hranic mezi těmito 2 státy a od roku 2005 probíhaly boje a nepokoje. Jednalo se o válku prostřednictvím povstaleckých skupin, které chtěly vždy svrhnout vládu v zemi protivníka. V Čadu se bojovalo proti Hnutí za svobodu a demokracii ze Súdánu a také proti čadským rebelům, které podporovala súdánská vláda. Tyto ozbrojené skupiny devastovaly čadský stát a vláda Čadu se navíc domnívala, že se Súdán snaží o přesun války z Dárfuru do Čadu a to zejména kvůli velkému množství

---

³⁰ EURLex. Společný postoj Rady 2005/411/SZBP ze dne 30. května 2005 týkající se omezujících opatření proti Súdánu a zrušení společného postoje 2004/31/SZBP. [cit. 6-02-2013]. 2005. [online]. Dostupné z WWW: <<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32005E0411:CS:HTML>>

³¹ The Washington Post. 5 Truths About Darfur. [cit. 13-02-2013]. 2006. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2006/04/21/AR2006042101752.html>>

³² BBC News. South Sudan Profile. [cit. 14-02-2013]. 2013. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.bbc.co.uk/news/world-africa-14095300>>

³³ UNAMID. African Union – United Nations mission in Darfur. [cit. 14-02-2013]. 2013. [online]. Dostupné z WWW: <<http://unamid.unmissions.org/>>

uprchlíků z Dárfuru, kteří se domáhali azylu. Povstalci vždy jednou za čas obsadí některá příhraniční města a následně se snaží probít až k hlavním městům a svrhnout vládu³⁴.

Čadské ozbrojené síly navíc využívaly děti a rekrutovali je na vojáky. V roce 2007 se tomu čadská vláda snažila zabránit tím, že podepsala s OSN dohodu týkající se propuštění všech dětských vojáků v rámci Dětského fondu. Dětský fond vznikl ve spolupráci s UNICEF už v roce 1946 a řídí se Úmluvou o právech dítěte, která je na celém světě nejakceptovatelnější normou týkající se lidských práv. V roce 1965 byl fond za svou činnost oceněn Nobelovou cenou míru. Nejvýznamnější publikací UNICEF je *Zpráva o situaci dětí ve světě, která vychází každý rok*³⁵.

Čadsko-súdánský konflikt se také vyznačoval sexuálním násilím na ženách, včetně znásilňování, brzkých nucených sňatků, ženské obřízky... Toto chování je bohužel už zakořeněno hluboko v čadské kultuře a také v soudní benevolenci s výsledkem naprosté beztrestnosti. Ženy a dívky navíc nemají řádný přístup ke zdravotní péči ani ostatním službám³⁶.

Evropská unie se také snažila pomoci prostřednictvím jednoroční evropské mise EUFOR TCHAD/RCA, která byla do té doby největší zahraniční misí EU. Hlavním cílem této mise byla ochrana civilistů v nebezpečí, zejména pak uprchlíků ve vysídlených oblastech, usnadnění dodávek humanitární pomoci a v neposlední řadě také ochranu zaměstnanců OSN, jejich zázemí, zařízení a vybavení. EU v čele s vysokým představitelem Javierem Solanou v Čadu a Středoafričké republice rozmístila kolem celkem 3,7 tis. vojáků³⁷.

Konflikt byl ukončen mírovou smlouvou o normalizaci vztahů 15. ledna 2010. Výsledkem této mírové listiny je demobilizace povstaleckých skupin Čadu i Súdánu. Úřad Vysokého komisaře pro uprchlíky (United Nations High Commissioner for Refugees UNHCR) se společně s OSN zapojil do programů, jejichž cílem je podpora nedobrovolně vysídlených obyvatel, z nichž se někteří vracejí zpátky do svých domovů hned po uzavření

---

³⁴ Human Right Watch. Chad. [cit. 17-02-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <http://www.hrw.org/sites/default/files/related_material/chad_0.pdf>

³⁵ Organizace spojených národů. Dětský fond OSN. [cit. 17-02-2013]. 2005. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.osn.cz/system-osn/programy-a-dalsi-organy-osn/?i=104>>

³⁶ Human Rights Watch. Chad. [cit. 17-02-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <http://www.hrw.org/sites/default/files/related_material/chad_0.pdf>

³⁷ Consilium EU. EUFOR TCHAD/RCA. [cit. 17-02-2013]. 2009. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.consilium.europa.eu/eeas/security-defence/eu-operations/completed-eu-operations/eufor-tchadrca>>

míru v roce 2010. Společně s dalšími nevládními organizacemi se UNHCR snaží vytvořit lepší podmínky pro veškeré uprchlíky a obyvatelé postižené konfliktem mezi Čadem a Súdánem.

V tabulce 2.1 lze vidět údaje UNHCR na rok 2011, kde je znázorněna změna stavu obyvatel ve státě Čad - uprchlíků, žadatelů o azyl a vysídlených osob (IDPs). První údaj je z ledna roku 2011 a druhý sloupec znázorňuje změnu v prosinci téhož roku. Údaje můžeme pozorovat jak podle původu jednotlivých uprchlíků, tak také o kolik z celkového počtu se starala UNHCR.

V roce 2011 se UNHCR snažila zejména o podporu súdánských uprchlíků v Čadu, jejich soběstačnost a zajištění základních potřeb. Existuje zde aktivní podpora vysídlených osob, které se stále nemají kam vrátit, protože jejich domovy se nacházejí v nebezpečných oblastech. V uprchlických táborech se přes všechny překážky UNHCR snaží zajistit alespoň základní úroveň vzdělání. Jsou zde také poskytovány zdravotní balíčky, tak aby docházelo k prevenci před nákazou HIV/AIDS, boji proti podvýživě a infekčním nemocem³⁸.

Tab. 2.1: Údaje o stavu obyvatel v Čadu v roce 2011

Type of population	Origin	January 2011		December 2011	
		Total in Country	Of Whom Assisted by UNHCR	Total in Country	Of Whom Assisted by UNHCR
Refugees	Sudan	262,900	248,700	249,000	243,000
	Central African Republic	73,500	68,500	76,100	71,100
	Various	410	410	410	450
Asylum-seekers	Various	80	80	50	50
Returnees (refuges)	Chad	1,500	1,500	5000	5000
IDPs	Chad	157,200	157,200	108,800	108,800
Returnees (IDPs)	Chad	35,000	35,000	50,000	50,000
Total		530,590	511,390	489,360	478,400

Zdroj: UNHCR Global Appeal, 2011; vlastní zpracování

³⁸ UNHCR. Global Appeal: Chad. [cit. 18-02-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.unhcr.org/4cd95c739.html>>

Tab. 2.2: Údaje o stavu obyvatel v Súdánu za rok 2011

Type of population	Origin	January 2011		December 2011	
		Total in Country	Of Whom Assisted by UNHCR	Total in Country	Of Whom Assisted by UNHCR
Refugees	Eritrea	98,700	96,000	162,000	108,000
	Dem. Republic of Congo	21,000	16,000	23,000	18,000
	Chad	8,000	5,000	8,000	5,000
	Various	17,100	10,100	20,600	11,600
People in a refugee - like situation	Chad	35,000	10,100	35,000	10,100
	Various	10,000	3,400	18,500	3,400
Returnees (refuges)	Sudan	5,000	5,000	20,000	20,000
IDPs	Sudan	4,270,000	1,354,000	4,430,000	1,386,000
Returnees (IDPs)	Sudan	140,000	28,000	100,000	20,000
Total		4,644,800	1,527,600	4,817,100	1,582,100

Zdroj: UNHCR Global Appeal, 2011; vlastní zpracování

V tabulce 2.2 lze pozorovat údaje UNHCR o změně stavu obyvatel v Súdánu za rok 2011. Tabulka je věcně téměř stejná jako předešlá, avšak hodnoty týkající se Súdánu jsou velmi odlišné. Počty uprchlíků, násilně vysídlených osob a osob navrátilých se jsou mnohonásobně vyšší a tím jsou také vyšší náklady na péči UNHCR. Pro zajímavost čadských uprchlíků v Súdánu bylo v lednu roku 2011 kolem 8 tisíc, z nichž o 5 tisíc se starala UNHCR. Kdežto súdánských uprchlíků v Čadu bylo v lednu téhož roku téměř 263 tisíc a z toho 248,7 tisíc bylo v kontaktu s UNHCR. Na druhé straně celkový počet uprchlíků, vysídlených osob a dalších bylo v lednu v Súdánu více než 4 miliony, kdežto v Čadu kolem 530 tisíc. Je zde tedy zřejmé, že obyvatelé Súdánu zejména kvůli konfliktu v Dárfuru masivně opouštěli Súdán.

2.6 Dílčí shrnutí

Tato kapitola je věnována historicko-politickému vývoji a formování Jižního Súdánu jako takového. Aspekty vzniku započaly již v době kamenné, kdy došlo k objevu Pohřebiště 117, které je jedním z nejdůležitějších objevů světa. Vše pokračovalo v době neolitu a později ve středověku královstvím Kúšitským, Mejorským a také Nubijským. Za celou dobu

formování Súdánu a později také Jižního Súdánu se téměř vždy válčilo a bojovalo o území. Nejprve kvůli odlišnosti náboženství a nástupu islámu, poté přišla invaze Turků a nakonec byl Súdán pod anglo-egyptskou nadvládou. Velká Británie pak roku 1956 Súdán deklarovala autonomii. Avšak vztahy mezi severem a jihem Súdán nakonec vyústily v první občanskou válku a boj o autonomii jihu, který trval bezmála 17 let. Téměř okamžitě po skončení první občanské války navázala na přetrvávající konflikty druhá občanská válka, která skončila podepsáním souhrnné mírové dohody CPA. Následně se Súdán připravoval na referendum, kdy se hlasovalo o autonomii jihu. Výsledek hlasování byl jasně pro odtržení jižního Súdánu od Súdánu a také se tak 9. července 2011 stalo a Jižní Súdán se stal autonomním státem.

3 Vývoj ekonomické situace Jižního Súdánu

V této kapitole je zmapována celková situace státu a následně vývoj ekonomické situace republiky Jižní Súdán. Data a statistiky pocházejí ze zdrojů *Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj* (Organization for Economic Co-operation and Development OECD), *Světové banky* (World Bank WB), *Mezinárodního měnového fondu* (International Monetary Fund IMF) a *Národního statistického úřadu* Jižního Súdánu (National Bureau Statistics NBS), dříve známého jako *Jihosúdánské centrum pro sčítání lidu, statistiku a vyhodnocování* (South Sudan Centrum for Census, Statistics and Evaluation SSCSE). Další data pocházejí např. z dokumentu *Doing Business in Juba 2011*.

Dne 9. července 2011 došlo po desetiletích válečných konfliktů ke vzniku nového samostatného státu Jižního Súdánu a z největšího afrického státu Súdán se stala nejen velikostí malá země. U obou národů je řada otázek týkajících se zejména ropného bohatství a také spousta výzev a nových příležitostí, kterých je potřeba správně využít. Súdán i Jižní Súdán vstoupily do nové éry ekonomického rozvoje. Je dohodnuto, že výnosy z ropy by měly být rozděleny v poměru 1:1, avšak je nutné, aby celková transformace hospodářství dosáhla větší diverzifikace a tím jak rozložení rizika, tak i příjmů do státního rozpočtu. Značný potenciál má rozvoj zemědělství, těžkého a lehkého průmyslu, stejně tak jako sektor služeb. Důležité také bude zlepšení dopravní infrastruktury, které přispěje k rozvoji obchodních vztahů. Hlavní roli bude také hrát soukromý sektor, který v současné době zdevastovaných zemí po válce téměř neexistuje. Neméně důležitá také bude strategie na snížení chudoby prostřednictvím plně participačního procesu, který zahrnuje vládní instituce, občany a také rozvojové partnery³⁹.

3.1 Současný stav republiky Jižní Súdán

V této subkapitole je analyzován současný stav Jižního Súdánu, tak jak si vede po roce 2011, kdy došlo k odtržení od Súdánu. Pozornost je věnována populaci, zemědělství, průmyslu, komunikačním sítím a dalším charakteristikám, které jsou výchozí pro stávající

---

³⁹ International Monetary Fund. Sudan and South Sudan: New Era, New Opportunities. [cit. 26-02-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.imf.org/external/np/vc/2011/072311.htm>>

ekonomickou situaci. V neposlední řadě jsou rozebrána také integrační seskupení, kterých je Jižní Súdán již součástí.

3.1.1 Populace

Jižní Súdán čítá 10 teritorií, které dříve formovaly Ekvatorii (Západní Ekvatoria, Střední Ekvatoria, Východní Ekvatoria), Bahr el Ghazal (Severní Bahr el Ghazal, Západní Bahr el Ghazal, Lakes a Warrap) a Upper Nile (Jonglei, Unity a Upper Nile), viz obrázek 3.1.

Obr. 3.1: Mapa současných teritorií Jižního Súdánu

Zdroj: GoSS, 2013

Tabulka 3.1 zřetelně poukazuje na jednotlivá teritoria Jižního Súdánu. Můžeme vidět, že hlavní město Juba se nachází v Centrální Ekvatorii, jejichž rozloha je nejmenší ze všech a čítá pouhých 22 956 km², avšak populace patří ke třetí největší ze všech teritorií a je větší než 1,1 milionů obyvatel. Teritorium Jonglei je rozlohou (122 479 km²) největší ze všech. Populace čítá téměř 1,4 milionů obyvatel. Hlavním městem tohoto regionu je Bor.

Téměř 5 milionů obyvatel najdeme v regionu Východní Ekvatoria. Toto teritorium tak patří mezi nejvíce zalidněné. Rozloha je 82 542 km² a hlavním městem je zde Torit. Na druhé straně se zde nachází region Západní Bahr el Ghazal s populací pouhých 333 431 obyvatel, rozlohou 93 900 km² a hlavním městem Wau. Hustota zalidnění čítá 13 lidí na kilometr², což je 10x méně než v např. v Ugandě. 83 % populace žije ve venkovských oblastech⁴⁰.

Tab. 3.1: Populace a rozloha jednotlivých teritoriích Jižního Súdánu

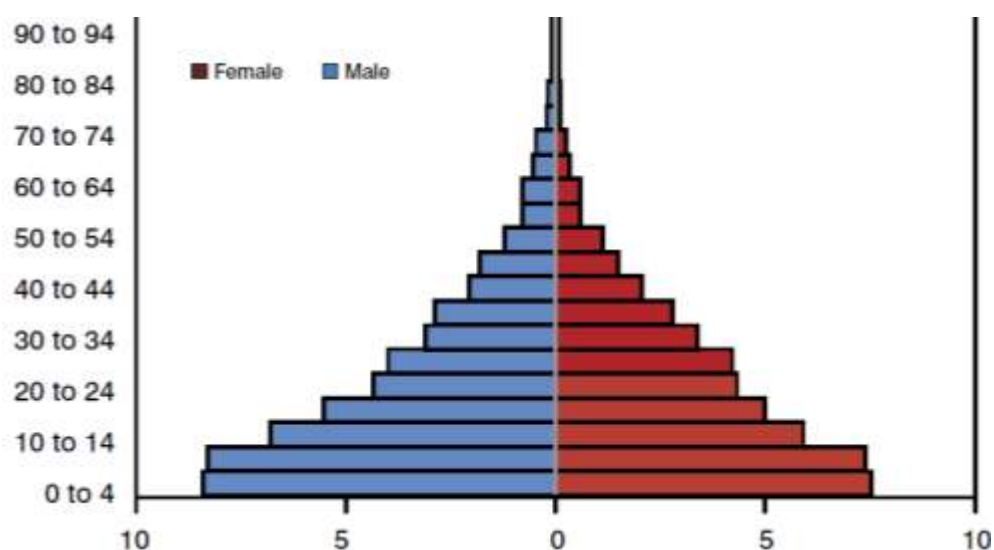
State	State Capital	Area (km ²)	Population
Central Equatoria State	Juba	22 956	1 103 592
Jonglei State	Bor	122 479	1 358 602
Upper Nile State	Malakal	77 773	964 353
Western Bahr al Ghazal State	Wau	93 900	333 431
Northern Bahr al Ghazal State	Aweil	33 558	720 898
Unity State	Bentiu	35 956	585 801
Warrap State	Kwajok	31 027	972 928
Lakes State	Rumbek	49 235	695 730
Western Equatoria State	Yambio	73 319	619 029
Eastern Equatoria State	Torit	82 542	4 906 126

Zdroj: South Sudan Investor Guide, GoSS, 2011; vlastní zpracování

Populace Jižního Súdánu čítá 8,26 milionů obyvatel a skládá se z bezmála 200 etnických skupin. 4,29 milionů je mužů a 3,97 milionů se zde nachází žen. Populace je extrémně mladá: 16 % obyvatel se nachází ve věku pod 5 let, 32 % ve věku do 10 let, 51 % do věku 18 let a 72 % je mladších 30 let. Zde vidět naprosto opačná tendence populačního problému oproti vyspělým zemím, např. v Evropě.

⁴⁰ Government of South Sudan. Investor Guide. [cit. 27-02-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <http://www.goss-online.org/magnoliaPublic/en/Business-and-Industry/Documents-for-Investors/mainColumnParagraphs/0/content_files/file9/South%20Sudan%20Investor%20Guide_24_11_11.pdf>

Obr. 3.2: Složení populace dle věku a pohlaví

Zdroj: South Sudan Investor Guide, GoSS, 2011

Obecně platí, všechny africké země mají velmi vysoký přirozený přírůstek obyvatelstva, zapříčiněný populační explozí, která však s sebou přináší mnohé neduhy. Demografická revoluce zde neproběhla tak jako v ostatních zemích. Spolu s dovozem lékařské péče nedošlo ke změně lidských myšlenkových pochodů a socioekonomickým změnám. Avšak hospodářská situace není nijak pozitivní, znalost antikoncepčních prostředků je minimální, což s sebou také přináší infekční onemocnění, nemoci HIV/AIDS a další. Obyvatelé afrického kontinentu navíc vnímají děti jako levnou pracovní sílu, která navíc zabezpečí rodiče ve stáří, protože ve většině případů žádná sociální politika neexistuje. Platí zde také neetická nepřímá úměra, ve které hraje nezanedbatelnou roli vysoká úmrtnost. Proto je potřeba mít více dětí, aby se alespoň část z nich dožila dospělosti. Vysoký podíl mladého obyvatelstva v sobě také skýtá mnoho problémů včetně vyšších nákladů na vzdělání, které se však dětem mnohdy nedostane buď vůbec, a nebo ve velmi malé kvalitě i kvantitě. Toto poté vede k neschopnosti nalézt potřebné uplatnění na pracovním trhu, což má za následek vznik konfliktů až už válečných či kvůli obživě. V obrázku 3.2 můžeme vidět pyramidu podle věkového složení mužů a žen v zemi. Údaje jsou z roku 2008, kdy zde probíhal census⁴¹.

⁴¹ Government of South Sudan. Investor Guide. [cit. 27-02-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <http://www.goss-online.org/magnoliaPublic/en/Business-and-Industry/Documents-for-Investors/mainColumnParagraphs/0/content_files/file9/South%20Sudan%20Investor%20Guide_24_11_11.pdf>

3.1.2 Zemědělství a průmysl

Centrum jihosúdánské ekonomiky je zasvěceno zemědělství. Země je rozdělena do 7 agro-ekologických zón. Každá z oblastí je schopná vyprodukovat minimálně 2 druhy plodin ročně a více než kolik obyvatelé spotřebují. Jižní Súdán patří již dlouho k producentům bavlny, prosa, sezamu, rýže a arašídů. Dále zde můžeme najít i kávu nebo čaj a cukr či tabák. Vhodné podmínky jsou také pro pěstování pomerančů, banánů, ananasu nebo manga. Co se týče zeleniny, Jižní Súdán produkuje např. zelí, cibuli, lilek nebo rajčata⁴².

Ministerstvo zemědělství a lesnictví Jižního Súdánu již zaznamenalo širokou škálu zemědělských projektů s velmi vysokým strategickým významem. U mnohých z nich již byly naplánovány nebo dokonce uskutečněny studie proveditelnosti. Projekty se týkají velmi rozmanitých oblastí týkající se např. pěstování zemědělských plodin, zavlažování nebo samotný prodej a marketing.

Dobytěk a zvířata mají také velký investiční potenciál. Avšak jejich chov čelí velkým omezením zejména kvůli eradikaci škůdců a infekčních nemocí. V řece Nil a v jejím okolí se také nachází velké množství ryb.

Geologické průzkumy a studie prokázaly, že v Jižním Súdánu se nacházejí značná ložiska nerostných surovin, mezi které patří železo, rtuť, zlato, měď, chrom, drahé kameny a mnoho dalších.⁴³

3.1.3 Transport a komunikační síť

V zemi se nachází celkem 24 letišť, z nichž 2 jsou se zpevněným povrchem a 22 s nezpevněnou přistávací dráhou. Hlavním letištěm je letiště Juba. Vláda se zavázala letiště dále rozvíjet tak, aby dostalo vůbec mezinárodní licenci. Silnice dlouhá 120 mil vedoucí mezi Džubou a Nimulií, financovaná USA, je první hlavní dálnice, a je pravděpodobné, že díky tomuto projektu dojde ke zvýšení obchodu mezi Jižním Súdánem a Ugandou. Navíc je

---

⁴² Government of South Sudan. Investor Guide. [cit. 27-02-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <http://www.goss-online.org/magnoliaPublic/en/Business-and-Industry/Documents-for-Investors/mainColumnParagraphs/0/content_files/file9/South%20Sudan%20Investor%20Guide_24_11_11.pdf>

⁴³ Tamtéž.

vidět rozšíření obchodu a obchodních aktivit na místní úrovni a sousední Středoafriické republiky (CAR) a Demokratické republiky Kongo (DRC), v důsledku nové 167 mil dlouhé silnice v západní Ekvatorii. Řada měst, včetně Kapoety a Maridi, nyní mají elektřinu, čímž se zvýší obchodní aktivity v těchto městech⁴⁴.

Ani situace v telekomunikačních službách není nijak extra pozitivní. Dokonce i pevné linky jsou v Jižním Súdánu velmi vzácným jevem, mimo hlavní město. Zde najdeme dokonce i 5 mobilních operátorů nebo satelitní vysílání. Mezi přední poskytovatele telekomunikačních služeb patří společnost *MTN Group Limited*. Tato společnost funguje v 21 afrických státech a také na Blízkém Východě. Dalším poskytovatelem je společnost *Zein*, kterou odkoupil Kuvajt v roce 2006 a v současné době funguje v Jungle State a Západní Ekvatorii. Mezi další mobilní operátory patří libanonská společnost *Vivacell*, která se stala plnohodnotným GSM operátorem v roce 2009 a v současné době usiluje o pokrytí všech 10 jihosúdánských teritorií. Dalším poskytovatelem byla soukromá společnost *Gemtel*, která byla vládou licencována už v roce 1996 a operovala pouze ve městech Juba a Yei, do roku 2009 rozšířila své komerční služby i na dalších místech a odkoupila ji libyjská společnost. Gemtel používá v současné době ugandskou telefonní předvolbu (+256), protože se dohodl s Uganda Telecom na výhodných podmínkách a telefonních poplatcích. V plánu samozřejmě je využívání súdánské telefonní předvolby (+249), což je nyní předmětem jednání. Posledním telekomunikačním poskytovatelem služeb je společnost *Sudatel*, která začala operovat už v roce 1994⁴⁵.

3.1.4 Jižní Súdán a jeho členství v integračních seskupeních

Jižní Súdán je také již členem několika obchodních dohod a společenství, mezi něž patří *Africká Unie* (African Union AU) viz Příloha 1, ve které se stala země 54. členem. Aby byl zajištěn přístup ke klíčovým trhům, stal se Jižní Súdán také členem integrace *Společného trhu Východní a Jižní Afriky* (Common Market for Eastern and Southern Africa COMESA) viz Příloha 2, který představuje volný trh pro 19 zemí přes Libyi až po Svazijsko.

---

⁴⁴ Dagne, Ted (2011-09-16). *The Republic of South Sudan: Opportunities and Challenges for Africa's Newest Country* (Kindle Locations 7-9). Congressional Research Service. Kindle Edition.

⁴⁵ Government of South Sudan. Investor Guide. [cit. 27-02-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <http://www.goss-online.org/magnoliaPublic/en/Business-and-Industry/Documents-for-Investors/mainColumnParagraphs/0/content_files/file9/South%20Sudan%20Investor%20Guide_24_11_11.pdf>

Východoafrické společenství (East African Community EAC) viz Příloha 3, umožňuje využívat společné tarifní podmínky pro jejich členy při obchodování s třetími zeměmi. *A Smlouva o africkém růstu a příležitostech* (African Growth and Opportunities Act AGOA) zajistí Jižnímu Súdánu povolení (zatím do září roku 2015) na export produktů z USA, které budou osvobozeny od dovozního cla. *Evropská Unie* (European Union EU) viz Příloha 4, umožňuje obchodovat se všemi produkty, kromě zbraní – „Everything but Arms“ bez cel a kvót, což platí pro všechny LDCs⁴⁶ země⁴⁷.

3.2 Specifikace dle National Bureau Statistic a mezinárodních organizací

National Bureau Statistic, oficiální statistický úřad Jižního Súdánu shromažďuje, analyzuje a interpretuje širokou škálu ekonomických, demografických a sociálních statistik včetně sčítání lidu, které proběhlo v roce 2008. Podle NBS byl hrubý domácí produkt (Gross Domestic Product GDP) Jižního Súdánu za rok 2010 30 miliard súdánských liber, což odpovídá 13 mld. USD. Hrubý národní příjem v roce 2010 (Gross National Income GNI) byl značně nižší, než GDP a to v hodnotě 30 mld. súdánských liber (South Sudan Pound SSP), čemuž odpovídá ekvivalent 8 mld. USD. V následujících tabulkách můžeme vidět, jak si Jižní Súdán vede oproti jeho východoafrickým sousedům⁴⁸.

---

⁴⁶ LDCs – Less Development Countries, tento statut je udělován organizací UNCTAD od roku 1971, Jižní Súdán je již 49 zemí, které byl tento statut udělen

⁴⁷ Government of South Sudan. Investor Guide. [cit. 27-02-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <http://www.goss-online.org/magnoliaPublic/en/Business-and-Industry/Documents-for-Investors/mainColumnParagraphs/0/content_files/file9/South%20Sudan%20Investor%20Guide_24_11_11.pdf>

⁴⁸ Government of South Sudan. Investor Guide. [cit. 27-02-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <http://www.goss-online.org/magnoliaPublic/en/Business-and-Industry/Documents-for-Investors/mainColumnParagraphs/0/content_files/file9/South%20Sudan%20Investor%20Guide_24_11_11.pdf>

Tab. 3.2: Reálný GDP východoafrických států za rok 2010, v mil. USD

South Sudan	13,227
Burundi	1,611
Ethiopia	29,717
Kenya	31,409
Rwanda	5,628
Tanzania	23,057
Uganda	17,011

Pozn.: Hodnoty GDP Jižního Súdánu jsou vypočítány podle metodiky NBS, hodnoty ostatních států jsou zpracovány podle WB

Zdroj:NBS,2011; vlastní zpracování

GDP per capita činilo v roce 2010 3 564 SSP, což je v přepočtu 1 546 USD. Tato relativně vysoká hodnota je dána především těžbou ropy. Vývoz této suroviny tvořil až 71 % z celkového GDP.

Tab. 3.3: Reálný GDP per capita za rok 2010 východoafrických zemí, v USD

South Sudan	1 546
Burundi	189
Ethiopia	350
Kenya	769
Rwanda	548
Tanzania	527
Uganda	503

Pozn. Hodnoty GDP per capita Jižního Súdánu jsou vypočítány podle metodiky NBS, hodnoty ostatních států jsou zpracovány podle WB

Zdroj:NBS, 2011; vlastní zpracování

GNI na obyvatele bylo za rok 2010 2 267 SSP, což odpovídá 984 USD. GNI na obyvatele je nižší než GDP na obyvatele, avšak pořád je výrazně vyšší než v ostatních východoafrických státech (viz tabulka 3.4)

Tab. 3.4: Reálný GNI per capita za rok 2010 východoafrických zemí, v USD

South Sudan	984
Burundi	160
Ethiopia	380
Kenya	780
Rwanda	540
Tanzania	530
Uganda	490

Pozn. Hodnoty GNI per capita Jižního Súdánu jsou vypočítány podle metodiky NBS, hodnoty ostatních států jsou zpracovány podle WB

Zdroj: NBS, 2011; vlastní zpracování

Odhady jak GDP, tak i GNI jsou důležité zejména kvůli členství v mezinárodních organizacích jako je Světová banka nebo Mezinárodní měnový fond. Hodnoty těchto makroekonomických ukazatelů totiž určují zvýhodněné sazby a také pomáhají zemi zařadit do skupin dle výše příjmů⁴⁹.

Reálný odhad GDP v roce 2010/2011 činil 1,9%, odhad na následující rok 2011/2012 činil propad na hodnotu -27 % oproti roku minulému. Příčinou je zejména odstavení ropovodu a nemožnost kooperovat v této oblasti se Súdánem. Na rok 2012/2013 jsou projekce poněkud pozitivnější, i když bude trend stále klesající a to na -16,3 % a to zejména na základě podepsaných dohod z 27. září 2012, kdy se obě strany, jak Jižní Súdán, tak i Súdán dohodli na platbě 10 USD za barel, který bude platit Jižní Súdán jako transitní poplatek. Dále se také Jižní Súdán zavázal platit paušální částku 3,028 mld. USD po dobu 3 a půl let, což je jedna třetina z celkové částky, kterou se dohodl zaplatit společně se Súdánem a mezinárodními organizacemi, jako podíl na úniku příjmů z ropy odtržením Jižního Súdánu. Dohoda se týká jak ropy a dalších hospodářských záležitostí, otázek týkajících se hranic, spolupráce v bankovníctví, obchodní záležitosti, nedoplatky a pohledávky vyplývající z období před odtržením Jižního Súdánu a mnohé další⁵⁰.

⁴⁹ Government of South Sudan. GDP and GNI. [cit. 03-03-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <http://www.goss-online.org/magnoliaPublic/en/Business-and-Industry/Documents-for-Investors/mainColumnParagraphs/0/content_files/file1/gdp%20press%20release%2011%20august%20011.pdf>

⁵⁰ African Development Bank. South Sudan: Interim Country Strategy Paper 2012-2014. [cit. 03-03-2013]. 2012. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.afdb.org/fileadmin/uploads/afdb/Documents/Project-and-Operations/2012-2014%20-%20South%20Sudan%20-%20Interim%20Country%20Strategy%20Paper.pdf>>

Tato nadměrná závislost na ropě samozřejmě otřásá státem od základu. Proto je důležité věnovat se diverzifikaci dalších odvětví jako je již zmiňované lesnictví, zemědělství či služby.

Inflace vzrostla z 15,9 % v období 2010/2011 na 59,2 % v následujícím období 2011/2012, což bylo zejména kvůli prudkému růstu cen a paliva a tlakům na směnné kurzy. Odhad na další období se predikuje v mírný pokles na a to na hodnotu 49 %⁵¹.

Jižní Súdán, válkou zdevastovaný stát, který řadíme do nejchudších zemí světa, se stal členem WB 18. dubna roku 2012, kdy jihosúdánský ministr financí Kosti Manibe Ngai podepsal ve Washingtonu DC Úmluvu Světové banky. Spolupráce však byla realizována již mnohem dříve.

Přestože má země, co do velikosti Francie, s hlavním městem Juba, velký zemědělský potenciál a obrovská naleziště ropy, čelí ohromným problémům v oblasti rozvoje. Dle úrovně příjmů řadíme tento stát podle WB do skupiny zemí s nízkým středním příjmem. Hrubý domácí produkt v roce 2011 činil 19,17 mil. USD⁵², Proto je úzká spolupráce s institucí jako je WB je naprosto nezbytná.

Jako člen Skupiny Světové banky má Jižní Súdán přístup ke grantům a nulovou úrokovou sazbu při financování projektů z *Mezinárodní asociace pro rozvoj* (International Bank for Reconstruction and Development IBRD), banky, která spravuje fond pro nejchudší země. Země bude mít i nadále přístup k široké škále technických a poradenských služeb v rámci Skupiny WB, kterých využíval již od podpisu souhrnné mírové dohody CPA (Comprehensive Peace Agreement) v roce 2005⁵³.

V červenci roku 2012 slavil Jižní Súdán rok samostatnosti. Dle mého názoru to byl z politického hlediska velký krok vpřed, avšak ekonomická situace nového afrického státu se

---

⁵¹ African Development Bank. South Sudan: Interim Country Strategy Paper 2012-2014. [cit. 03-03-2013]. 2012. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.afdb.org/fileadmin/uploads/afdb/Documents/Project-and-Operations/2012-2014%20-%20South%20Sudan%20-%20Interim%20Country%20Strategy%20Paper.pdf>>

⁵² World Bank. South Sudan. [cit. 03-03-2013]. 2013. [online]. Dostupné z WWW: <<http://data.worldbank.org/country/south-sudan>>

⁵³ World Bank. The World Bank Reiterates Commitment to South Sudans Development as the Country Becomes the Banks Newest Member [cit. 03-03-2013]. 2012. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.worldbank.org/en/news/feature/2012/04/18/world-bank-reiterates-commitment-to-south-sudans-development-as-the-country-becomes-the-banks-newest-member>>

nijak nezlepšila. Ložiska ropy, která jsou největším zdrojem příjmů Jižního Súdánu, se sice nacházejí v zemi, avšak potrubí na export této suroviny vedou na severu. Navíc od ledna 2012 do dubna 2013 zde ropa vůbec neproudila, protože se jihosúdánská vláda nemohla dohodnout se súdánskou vládou na tranzitních poplatcích za barel ropy⁵⁴. Avšak situace už byla neudržitelná, stát musel tisknout nové peníze, aby dostál svým závazkům, navíc prudce vzrostla inflace na 19 % a současně se výrazně zpomalil hospodářský růst. A ačkoliv má Jižní Súdán slibné zemědělství s velkým potenciálem růstu, zemědělská produkce činí pouhých 4,5 % a *Organizace pro výživu a zemědělství* (Food and Agriculture Organization FAO) se obávala hladomoru⁵⁵. Proto byla dohoda nevyhnutelná.

Obrázek 3.3 znázorňuje počet a druh financovaných projektů WB v Jižním Súdánu v celkové výši 265,75 milionů USD. Nejvíce projektů se týká oblasti administrativy, justice a práva, jedná se např. jmenovitě o projekty *Juba Rapid Impact Emergency Project* za 20 mil. USD nebo *South Sudan Private Sector Development* z ledna roku 2012 za 9 mil. USD. Další velmi zatížený sektor se týká problémů s vodou. Zde existuje např. projekt za 30 mil. USD nesoucí název *Southern Sudan – Water Supply and Sanitation Project*. Mapa navíc barevně odlišuje regiony Jižního Súdánu podle Indexu chudoby, který znázorňuje počet obyvatel pod hranicí chudoby. Čím tmavší barva regionu země je zaznačena, tím větší je zde chudoba. Hodnota největší hnědé barvy činí 43,2, tmavší hnědý odstín se blíží k hodnotě indexu 50. Území na severu s nejtmavší barvou nese index s hodnotou dokonce 75,6⁵⁶.

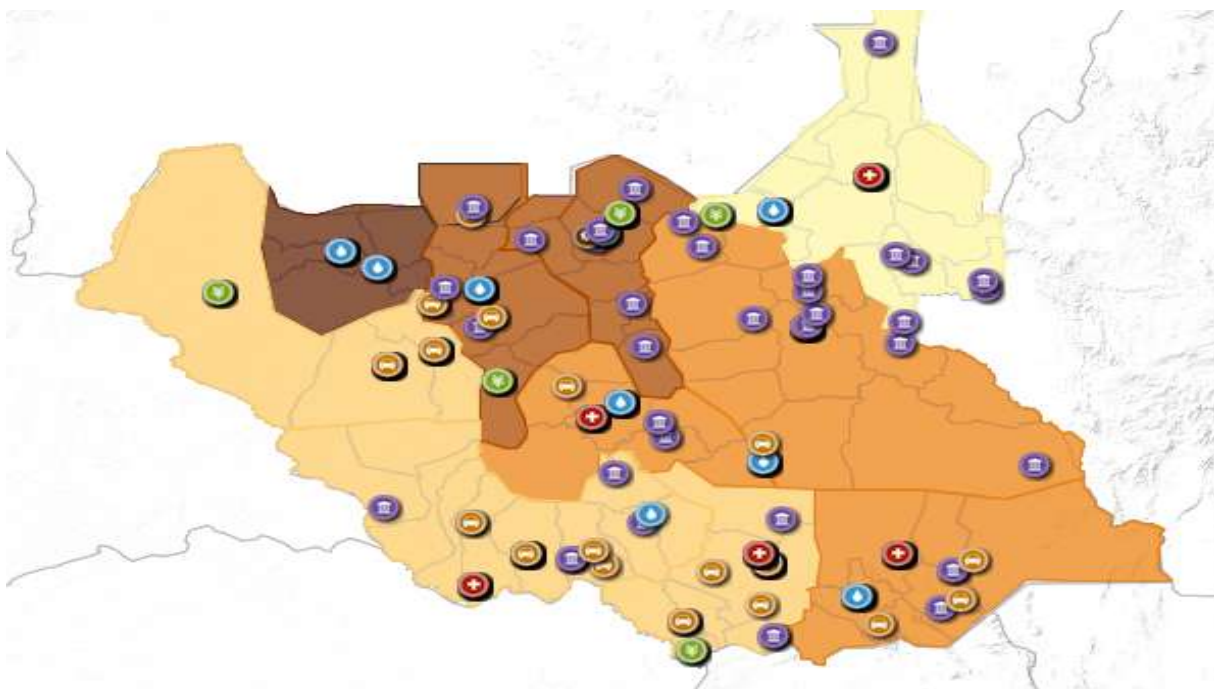
---

⁵⁴Press Express. Transport ropy Jižního Súdánu by se mohl během tří týdnů obnovit. [cit. 03-03-2013]. 2013. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.pressepress.eu/2013/03/13/transport-ropy-jizniho-sudanu-se-mohl-behem-tri-tydnu-obnovit/61801>>

⁵⁵E15 Zprávy. Rok nezávislý Jižní Súdán bojuje o ekonomické přežití. [cit. 03-03-2013]. 2012. [online]. Dostupné z WWW: <<http://zpravy.e15.cz/zahranicni/ekonomika/rok-nezavisly-jizni-sudan-bojuje-o-ekonomicke-preziti-831770>>

⁵⁶World Bank. Mapping Results for South Sudan. [cit. 03-03-2013]. 2013. [online]. Dostupné z WWW: http://maps.worldbank.org/afr/south-sudan#&location=8.077746,29.645416,6&sectors=counts_admin1,agriculture,communications,education,energy,finance,health,industry,public,water,transportation,&indicator=Poverty

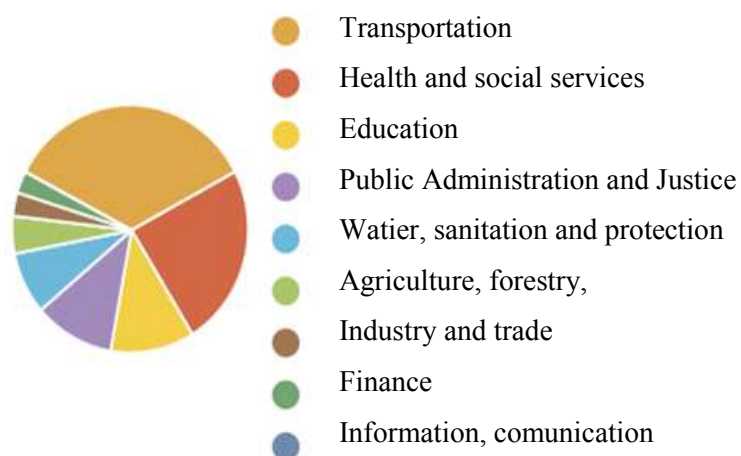
Obr. 3.3: Mapa financovaných projektů WB v Jižním Súdánu

Zdroj: World Bank, 2013

V následujícím grafu 3.1 jsou znázorněny peněžní prostředky z fondů Světové banky na rozvoj Jižního Súdánu. Je zřejmé, že nejvíce peněz je využito na výstavbu nové infrastruktury, která je v současné situaci velmi zoufalá. Další příjmy jsou alokovány do sektoru zdraví a sociálních služeb. Na třetím místě pak nalezneme vzdělání společně s administrativní činností.

Graf č. 3.1: Alokace peněžních příjmů z fondů WB na rozvoj Jižního Súdánu

Zdroj: WB, 2013

Republika Jižní Súdán se stala 188. členem Mezinárodního měnového fondu 18. dubna 2012, kdy se na tom dohodl ministr financí a hospodářského plánování Kosti Manibe Ngai společně s generální ředitelkou IMF Christian Lagarde. Země požádala o členství již v dubnu roku 2011 a od té doby se IMF snažil celý proces urychlit tak, aby bylo zajištěno co nejdříve poskytování technické pomoci, zapojení se do politického dialogu, řízení veřejných příjmů a výdajů a mnohé další věci. IMF se navíc zavázal v průběhu 4 let poskytnout Jižnímu Súdánu pomoc prostřednictvím speciálního svěřeneckého fondu ve výši 11 milionů USD, kde má EU hrát roli hlavního plátce. Počáteční kvóta v IMF činí pro Jižní Súdán 123 milionů *zvláštních práv čerpání* (Special Drawing Rights SDR⁵⁷), což je v přepočtu asi 189,3 milionů USD. Celkový objem prostředků po začlenění Jižního Súdánu tak v IMF činí 238 mld. SDR (= 366,53 mld. USD)⁵⁸. Pro srovnání Česká republika má od roku 2012 kvótu 2,180 mld. SDR (v tomto roce došlo k navýšení o dvojnásobek z původních 1,008 mld. SDR)⁵⁹.

Jak uvádí *Zpráva o mezinárodní angažovanosti v nestabilních státech* OECD z roku 2011 (The Report on International Engagement of Fragile States), snahy mnoha různých korporací a institucí o budování rozvoje Jižního Súdánu jsou ohromující, avšak zároveň jsou také limitovány absencí statistických průzkumů a chybějících makroekonomických dat, které by jasně ilustrovaly situaci v dané zemi. Statut země také komplikuje dynamika s jakou GoSS (Government of South Sudan), dodavatelské subjekty a nevládní organizace (Non-Governmental Organizations NGOs) kooperují. Jak jihosúdánští obyvatelé, tak mezinárodní organizace a společnosti jsou velmi znepokojeny rostoucí korupcí uvnitř vlády, která je způsobena zejména závislostí na zahraniční pomoci⁶⁰.

Jak tvrdí Ndulo (2010), absence základní služby pod vedením státu neznamená jen překonat vytvořené paralelní struktury prostřednictvím občanské společnosti. Při poskytování služeb prostřednictvím místních NGOs a organizací občanské společnosti jsou často

---

⁵⁷ SDR je mezinárodní rezervní aktivum, které IMF používá od roku 1969. Každý člen IMF má přidělenou kvótu SDR a podle toho také práva hlasování. Hodnota SDR je založena na koši hlavních mezinárodních měn.

⁵⁸ International Monetary Fund. Republic of South Sudan becomes IMF's 188th Member. [cit. 03-03-2013]. 2012. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.imf.org/external/np/sec/pr/2012/pr12140.htm>>

⁵⁹ Investujeme. Česká Republika zdvojnásobí svoji kvotu u MMF. [cit. 03-03-2013]. 2012. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.investujeme.cz/ceska-republika-zdvojnaso-bi-svoji-kvotu-u-mmf/>>

⁶⁰ OECD. Report on International Engagement in Fragile States: Republic of South Sudan, OECD Publishing. [cit. 03-03-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.oecd.org/countries/southsudan/48697972.pdf>>

upřednostnění mezinárodní aktéři a je důležité si uvědomit, že stále existuje traumatizované prostředí a vztahy, které existují mezi skupinami občanské společnosti a jejich oslabené vlády. Podpora NGOs čelila velké pozornosti mezi hlavními dárci po mnoho let. Kromě smluvních mezinárodních NGOs, donoři take sledovali návrhy distributorů humanitární pomoci, a dále se dívali i na NGOs na mezinárodní a národní bázi, zejména kvůli rostoucím počtům rolí týkající se celkového vývoje a demokratizace⁶¹.

OECD se také obává hrozby obnoveného konfliktu mířeného ze severu, který je stále na pořadu dne. Největší vnitřní výstrahou je především diskriminace a pak také etnické rozdíly. Nestabilita v Jižním Súdánu je multi-dimensionální, může být vyvolána různými faktory a proto je velmi obtížné a náročné ji správně koordinovat. Nezbytné je především koncentrovat se na absolutní odzbrojení, demobilizaci a reintegraci a dále také na lepší poskytování služeb a právního poradenství. OECD se také domnívá, že dohoda CPA v post-autonomní éře nemusí být plně respektována, protože pro GoSS je čím dál tím obtížnější zvolit „zlatou střední cestu“ mezi politickými a bezpečnostními zájmy na straně jedné a rozvojovými cíly na straně druhé. Existuje zde široká škála neformálních dárcovských fór, včetně skupin zaměřených na specifická odvětví ad hoc participující s GoSS, avšak v konečném důsledku je efektivnost pomoci velmi nízká. *Pařížská deklarace* z roku 2005 o *efektivnosti rozvojové pomoci*, čítající 5 různých dimenzí podpory (viz tab. 3.5), která mimo jiné obsahuje také 3C neboli 3 hlavní principy rozvojové politiky EU a to koordinaci, koherenci a komplementaritu, podepsala více než stovka států a mezinárodních organizací, ale mnoho výstupů nepřinesla⁶².

Mezi cíle Deklarace do roku 2010 patřilo např. začlenění provozní rozvojové strategie v 75 % všech partnerských zemí, které budou obsahovat roční rozpočty, dále zde byla definována také úprava veřejných zakázek, které se měly řídit buď obecným standardem, nebo se k němu měli alespoň reformami pomalu blížit. Mezi další bod Deklarace patřilo také odstranění duplicity a racionalizace dárcovské činnosti k zajištění její co možná nejvyšší efektivnosti vzhledem k nákladům⁶³.

---

⁶¹ NDULO, Muna a Margaret GRIECO. *Failed and failing states: the challenges to African reconstruction*. Newcastle upon Tyne. ISBN 14-438-1866-6.

⁶² Euroskop. Rozvojová politika. [cit. 03-03-2013]. 2013. [online]. Dostupné z WWW: <<https://www.euroskop.cz/8918/sekce/rozvojova-politika/>>

⁶³ Ministerstvo financí České Republiky. Pařížská deklarace. [cit. 04-03-2013]. 2005. [online]. Dostupné z WWW: <http://www.mfcr.cz/cps/rde/xbcr/mfcr/ParisDeclaration_AidEffectiveness_2005.pdf>

Mezi slabé stránky bylo zařazeno zejména nedostatečné zapojení globálních programů a iniciativ do širších rozvojových programů partnerských zemí, a to i v tak důležitých záležitostech jako HIV/AIDS, dále také již zmiňovaná korupce a nedostatečná transparentnost podryvající veřejnou podporu, bránící účinné mobilizaci, přidělování a přesměrování zdrojů k činnostem, které jsou klíčové pro omezení chudoby a pro trvale udržitelný hospodářský rozvoj, navíc existuje-li někde korupce, odrazuje dárce od důvěry v systémy v partnerských zemích⁶⁴.

Tab. 3.5: Dimenze Pařížské deklarace

Dimenze	Úspěchy a výzvy	Prioritní akce
Vlastnictví/ Ownership	Vláda učinila pokrok ve vlastní rozvojové strategii s prioritami nízkých nákladů	Nový strategický plán rozvoje a strategie pomoci tvoří příležitosti pro soukromé vlastnictví
Přispůsobení/ Alignment	Vývojoví partneři vynaložili úsilí, aby se alespoň z 50 % podporovaly vládní priority, avšak prakticky neexistuje fungování veřejné správy	Významné informace budou vyžadovány po všech politických stranách a to zejména kvůli přeorientování na nový jhosúdánský rozvojový plán SSDP a také zvýšení vlivu fungování vlády
Harmonizace/ Harmonisation	Koordinace mezi rozvojovými partnery probíhá především na neformální úrovni a za velmi malého rozsahu plánování	Harmonizace znamená více než jen zpracování a využití souhrnného mechanismu financování
Řízení zaměřené na výsledky/Managing for results	Rozvojoví partneři se snaží zvýšit účinnost při budování míru, ve státní agendě a opří uzavírání pracovních kontraktů	Novou výzvou je zaměřit se bezprostředně na očekávané výsledky v éře nezávislosti v rámci jhosúdánského rozvojového plánu
Vzájemná odpovědnost/ Mutual accountability	Existuje zde pouze málo mechanismů a to z důvodu špatného výkonu mezi rozvojovými partnery nebo vládními institucemi	Nový jhosúdánský rozvojový plán bude představovat identifikaci společných cílů a lepší dělbu práce, která povede ke zlepšení vzájemné odpovědnosti

Zdroj: OECD, Report on International Engagement in Fragile States: Republic of South Sudan, 2011; vlastní zpracování

⁶⁴ Ministerstvo financí České Republiky. Pařížská deklarace. [cit. 04-03-2013]. 2005. [online]. Dostupné z WWW: <http://www.mfcr.cz/cps/rde/xbcr/mfcr/ParisDeclaration_AidEffectiveness_2005.pdf>

Dle mého názoru Jižní Súdán učinil velký pokrok ve své rozvojové strategii. Nicméně kvůli nedostatku institucionální a organizační struktury nemůže rozvojová pomoc a podpora fungovat na tak vysoké úrovni, jak by bylo potřeba⁶⁵.

Dokument *Doing Business in Juba* z roku 2011 vůbec poprvé srovnává republiku Jižní Súdán s ostatními 183 ekonomikami na základě podnikání a všech úskalí, jehož se to týká (viz tab. 3.6)⁶⁶. Jižní Súdán má jedny z nejvíce omezených klimatických podmínek na světě. Mnoho jihosúdánských obyvatel je závislých na veřejném sektoru a tím také na vyplácení mezd. Mnoho pracovních míst ve službách v důsledku nedostatečných kapacit je v hlavním městě Juba zaplněno především lidmi z *Mezivládního úřadu pro rozvoj* (Intergovernmental Authority on Development IGAD). *Mezinárodní finanční korporace* (International Finance Corporation IFC) v dokumentu *Doing Business in Juba* zařadil Jižní Súdán na 159. příčku ze 183 ekonomik a to dle kritéria jednoduchosti podnikání. Z tohoto průzkumu vzešla řada klíčových výzev od nedostatku institucionálního zabezpečení, po překrývající se právních a regulačních nástrojů či omezení v důsledku velkých infrastrukturních mezer. Nejasnosti jsou také zřejmé mezi státními, federálními a krajskými jurisdikcemi ohledně obchodních licencí, cel či daní⁶⁷.

Tab. 3.6: Indikátory dokumentu *Doing Business in Juba*, 2011, (doba ve dnech)

Indicator	Juba, South Sudan	Khartoum, Sudan	Sub-Sahara Africa
Starting a business	123	121	126
Dealing with construction permits	49	139	117
Registering property	124	40	121
Getting Credit	176	138	120
Protecting Investors	173	154	113
Paying taxes	84	94	116
Trading across Borders	181	143	136
Enforcing Contracts	74	146	118
Closing Business	183	183	128
Overall ease of doing business	159	154	137

Zdroj: Doing Business in Juba 2011, IFC; vlastní zpracování

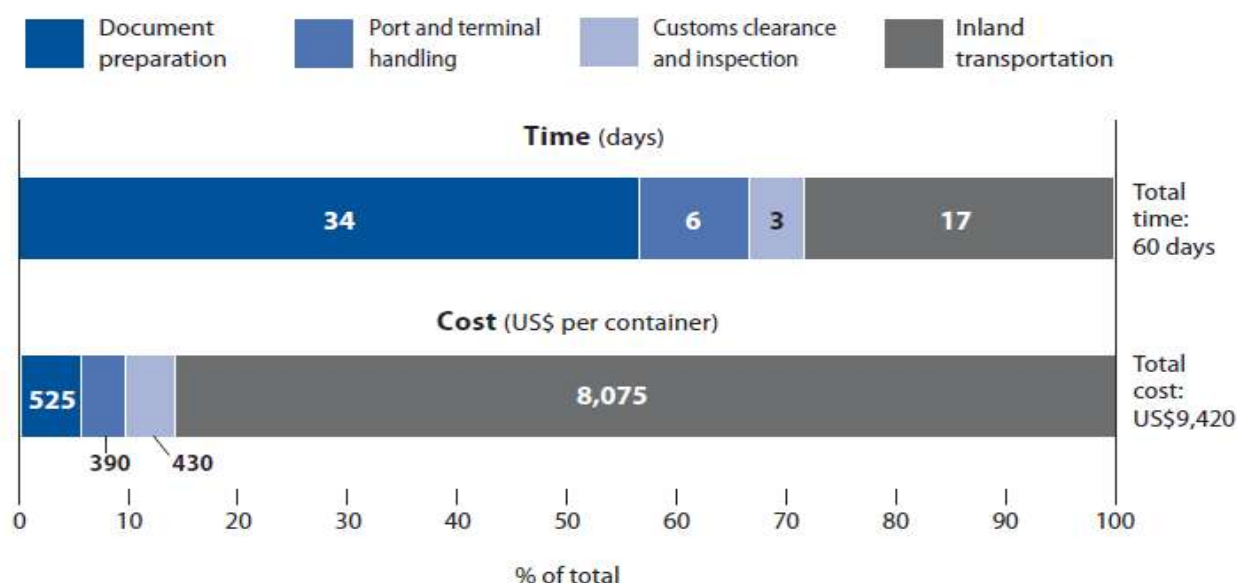
⁶⁵ OECD (2011), *2011 Report on International Engagement in Fragile States: Republic of South Sudan*, OECD Publishing

⁶⁶ The World Bank - International Finance Corporation. *Doing Business in Juba 2011*. [cit. 04-03-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.doingbusiness.org/reports/subnational-reports/juba>>

⁶⁷ The World Bank - International Finance Corporation. *Doing Business in Juba 2011*. [cit. 04-03-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.doingbusiness.org/reports/subnational-reports/juba>>

Navzdory všem náročným podmínkám byly soukromé sektory v letech 2011-2012 velmi aktivní a to zejména v bankovním sektoru, v sektoru týkající se nemovitostí (a jejich registrace je Jižní Súdán velice rychlý, avšak také velice drahý; viz graf 3.2), informační a komunikační technologie a další. Počet registrovaných společností se ze 470 zvýšil dokonce na 12 000. Z toho jasně vyplývá, že Jižní Súdán má stále velký nevyužitý investiční potenciál. V roce 2012 bylo také založeno Sdružení bank, které v současné době slučuje 14 objektů. Kromě toho jsou zde asi 4 mikro-finanční instituce, které čítají dohromady 80 000 klientů. Myslím si, že zjednodušení podnikání, zejména obchodu – importu by bylo jistě potřeba. Z následujícího grafu 3.2 je vidět, že byrokracie trvá z celkové doby uzavření obchodu více než polovinu celého času, což je minimálně velmi odrazující pro mnohé investory⁶⁸.

Graf 3.2: Doba importu zboží do Juby

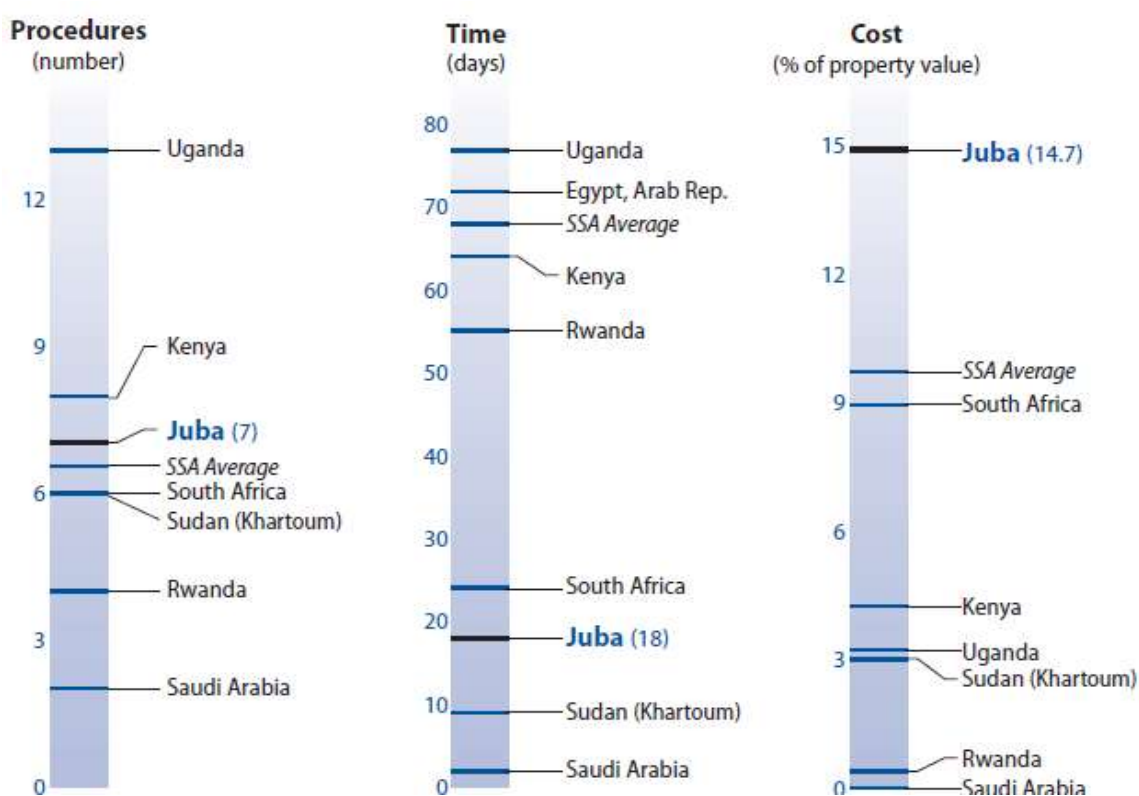
Zdroj: *Doing Business in Juba 2011*, IFC

V grafu 3.3 lze vidět, jak dokument *Doing Business in Juba* zachycuje situaci Jižního Súdánu a registraci majetku. Opět vezmeme v potaz srovnání s hlavním městem Súdánu a průměr Sub-saharské Afriky (SSA Average). První sloupec v grafu znázorňuje počet operací, které je potřeba k registraci provést. Metropole Chartúm stejně tak jako průměr SSA považuje za nutné k registraci 6 operací, což je o 1 méně než v Jubě. Co se týká rychlosti, tedy počtu

⁶⁸ The World Bank - International Finance Corporation. *Doing Business in Juba 2011*. [cit. 04-03-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.doingbusiness.org/reports/subnational-reports/juba>>

dnů, které jsou potřeba k registraci majetku, stačí jihosúdánským obyvatelům 18 dní, v Chartúmu je to ještě o 8 méně, čili pouhých 10 dní. Ve srovnání s průměrem Sub-saharské Afriky, si obě hlavní města vedou velmi dobře. Průměr totiž činí 70 dní (!). Ve srovnání s náklady z % hodnoty majetku je na tom Jižní Súdán nejhůře, tedy lidé si za registraci zaplatí nejvíce peněz a to téměř 15 % z hodnoty registrovaného majetku. Průměr SSA činí 10 % a nejlépe je na tom Súdán, kde obyvatelé vynaloží pouze 3 % z hodnoty majetku. Můžeme tedy říci, že registrace majetku v Jubě není lepší než v Chartúmu, avšak v porovnání s průměrem SSA si nevede nejhůře, až na vynaložené náklady. Registrace je tedy poměrně rychlá, ale velmi nákladná.

Graf 3.3: Registrace majetku – počet operací, délka ve dnech a náklady v % z hodnoty majetku

Zdroj: *Doing Business in Juba 2011*, IFC

Na základě vlastního průzkumu indikátorů *Doing Business in Juba 2011* jsem dospěla k závěru, že i přesto, že je Jižní Súdán teprve chvíli fungující samostatný stát, ve srovnání s hlavním městem Súdanu - Chartúmu nebo celým průměrem subsaharské Afriky si nevede

zase tak špatně. Z 10 hlavních skupin se umístil na lepších příčkách ve 3 případech. Když vezmeme v úvahu také subkapitoly hlavních skupin indikátorů, kterých je celkem 33, tak Jižní Súdán obsadil přední příčky v 8 případech. Z toho nám vyplývá, že je Jižní Súdán lepší než Súdán a vůbec průměru Sub-saharské Afriky ve 30 % v hlavních indikátorech IFC (viz Příloha 5).

3.3 Dílčí shrnutí

Kapitola je věnována počátku současného stavu Jižního Súdánu. Podrobněji je rozebrána problematika populačního problému, který se netýká jen této republiky, ale i okolních subsaharských států. Je zde zmínka také o výchozích předpokladech týkající se zemědělství a průmyslu, transportu nebo situace komunikačních sítí. Dále tak inkluze Jižního Súdánu v integračních seskupeních. Následující podkapitola se již věnuje samotnému ekonomickému vývoji Jižního Súdánu. Nejprve je situace analyzována z pohledu Národního statistického úřadu Jižního Súdánu, který již vyhotovil mnohé statistiky a uveřejnil také oficiální makroekonomická data a dokumenty je shrnující. Další statistická data a informace pocházejí z Mezinárodního měnového fondu či Světové banky. Je nutné však zdůraznit, že metodika výpočtu Národního statistického úřadu Jižního Súdánu a ostatních mezinárodních organizací se výrazně liší, proto se data neshodují např. ani u počtu obyvatel. Zajímavá fakta zveřejnila také organizace OECD ve své zprávě z roku 2011 o nestabilních státech či Mezinárodní finanční korporace pod záštitou Světové banky v dokumentu Doing Business in Juba taktéž z roku 2011. Zde se mimo jiné Jižní Súdán umístil na 159. místě ze všech 183 sledovaných ekonomik co se jednoduchosti podnikání týče. Je zřejmé, že ačkoliv je hospodářská situace nepříliš uspokojující, Jižní Súdán v sobě skrývá ještě velký investiční potenciál, který však musí být správně využit.

4 Zhodnocení současného stavu a možnosti budoucího vývoje Jižního Súdánu

Tato kapitola je věnována zhodnocení současného stavu Jižního Súdánu, zejména pak situaci s ropným bohatstvím a intervence ze strany Číny a Ruska. Dále je zde vytvořena SWOT analýza zahrnující silné a slabé stránky, možnosti a také hrozby jihosúdánské ekonomiky a možnosti budoucího vývoje ve dvou scénářích dle poznatků autora.

4.1 Současný stav republiky Jižní Súdán a dopady po jeho odtržení

Tato subkapitola se zabývá zhodnocením současného stavu republiky Jižní Súdán jako celku, ať už na základě indexu *Failed States* dle Foreign Policy či podle vývoje směnných kurzů a doporučení jihosúdánskému Statistickému úřadu (South Sudan National Bureau Statistic SSNBS) ke zlepšení transportu zboží na hlavních obchodních cestách Jižního Súdánu. Tyto všechny charakteristiky mají podstatný vliv na celkovou situaci v zemi.

Světový potravinový fond (World Food Programme WFP) by rád z Jižního Súdánu udělal nejen potravinami soběstačný stát, ale dokonce i potravinovou zásobárnu pro okolní státy⁶⁹. Domnívám se však, že tato vize je velmi vzdálená realitě, protože podle odhadů OSN této oblasti schází více než 340 tis. tun obilí a 2,7 mil. lidí trpí nedostatkem potravin⁷⁰.

Osamostatnění by kupodivu mohlo mít pozitivní účinek také pro Sever. Díky tomu, že Súdán souhlasil s referendem o autonomii Jihu, mnohé země jako např. Norsko, Velká Británie nebo USA přislíbily Severu obchodní pobídky či upuštění dluhu. Súdánský prezident Bašír navíc sliboval, že se Jižní Súdán na tomto zadlužení nebude muset podílet a bude mít tak pro začátek čistý štít⁷¹.

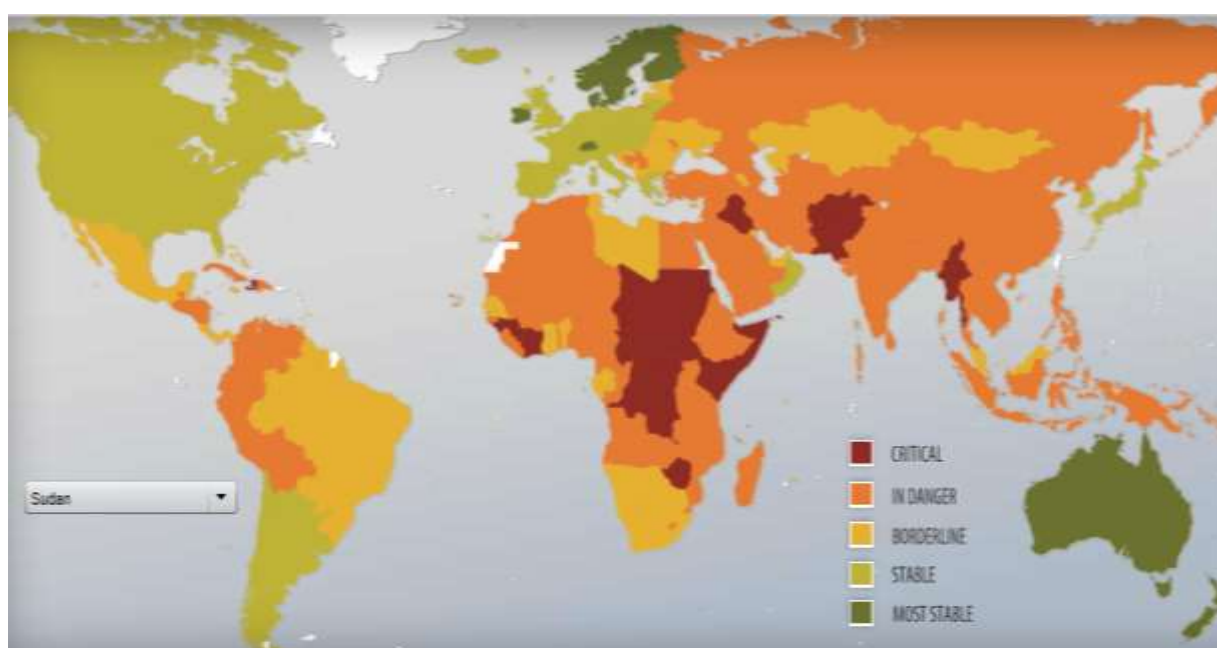
⁶⁹ Reuters. South Sudan could become food exporter. [cit. 25-03-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <http://www.reuters.com/article/2011/01/12/sudan-south-food-idAFMCD25719820110112?sp=true>

⁷⁰ Reuters. South Sudan to need more food aid after vote. [cit. 25-03-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <http://www.reuters.com/article/2011/01/12/sudan-food-fao-idAFLDE70B1EX20110112>

⁷¹ Reuters. Sudan's Bashir offer to take all debt. [cit. 25-03-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <http://www.reuters.com/article/2011/01/10/sudan-referendum-debt-idAFHEA04384020110110>

Avšak nadšení Súdánu může velmi rychle vyprchat. Podle *Foreign Policy* je Súdán ve skupině kritických států (nejtmavší hnědo-červená barva na obrázku 4.1), konkrétně na 3. příčce v žebříčku *Failed States* (rok 2009) s indexem 112,9⁷², kde navíc hrozí další konflikty, boje a nepokoje. Před Súdánem se na druhém místě nachází Zimbabwe a první příčku obsadilo Somálsko. Největším problémem Súdánu stejně jako Jižního Súdánu je přitom mládež. V Súdánu je více než 40 % mladistvých. A pokud se Bašírovi nepodaří nastartovat ekonomiku, tak aby vznikala nová pracovní místa, může dojít k tomu, že stát ustrne na jednom místě i desítky let, podobně jako Somálsko.

Obr. 4.1: Mapa světa podle indexu Failed States za rok 2009

Zdroj: *Foreign Policy*, 2009

Označení *failed* je použito u těch států, které jednoduše absolutně nefungují. Tento krutý výraz totiž budí pozornost jak politiků, tak i veřejnosti a pomáhá tak vyčlenit země, které by měly být nad tímto stavem hluboce znepokojeny. Hrozba selhání takového státu navíc značí, že je potřeba zasáhnout zvenčí. Toto označení nám také říká, že na základě sledovaných charakteristik dochází především k dysfunkci, nežli k jeho fungování. Zhroucené státy můžeme podle *Foreign Policy* definovat pomocí dvou základních kritérií, a to neschopností produkovat kvalitní zboží a služby v požadovaném množství svým občanům a druhým kritériem je ztráta kontroly nad násilím, které se děje uvnitř státu. Hodnocení probíhá

⁷² Foreign Policy. Failed States Index. [cit. 25-03-2013]. 2009. [online]. Dostupné z WWW: <http://www.foreignpolicy.com/articles/2009/06/22/2009_failed_states_index_interactive_map_and_rankings>

na základě 5 sledovaných ukazatelů - bezpečnost a ochrana, právní stát a transparentnost, lidská práva, udržitelný hospodářský růst a rozvoj lidských zdrojů. Jakmile země vykazuje propad ve všech ukazatelích, jedná se jednoznačně o selhání v pravém slova smyslu⁷³.

Navíc ne všem konfliktům je konec. Na území osekaneho Súdánu zůstal nevyřešený konflikt v Dárfúru, kterého se referendum netýkalo. Navíc je také vydaný zatykač Mezinárodním trestním tribunálem na hlavu súdánského prezidenta Bašíra. Nepokoje v Darfúru se navíc řetězově rozlily do okolí a vyvolaly následné konflikty mezi vládou a rebelskými skupinami v Čadu a v Středoafričské republice, které se dodnes nepodařilo uhasit. Čad a Súdán tak dodnes jen těžko hledají společnou řeč, vzájemně se obviňují z podpory rebelů a počtu uprchlíků na územích toho druhého. Zastavit toto přelévání se konfliktu de facto jen papírové hranice bude nadmíru těžké. A také Jižní Súdán se bude muset hodně snažit, aby jej nepotkal osud Somálska, státu, který se z mrákot neprobral už desítky let. Vždyť minimálně dvě rebelské skupiny, Lord's Army z Ugandy a Al-Shahaab právě ze Somálska se už nový stát chystají ovládnout. Ti první by rádi získali novou surovinovou základnu pro svoje operace v Ugandě a v Kongu, ti druzí by jen chtěli rozšířit pole působnosti svých útoků⁷⁴.

Dalším konfliktním územím je Abyei. I když hranice oblasti byly definovány prostřednictvím rozhodčího řízení v Haagu v červenci 2009, a i když jak Súdán, tak i Jižní Súdán přijali rozhodčí nález, problémy přetrvávají a hranice Abyei nebyla řádně vyznačena. Dne 29. června 2011, vláda Súdánu a Jižního Súdánu podepsaly dohodu v Addis Abebě o opatřeních pro ochranu hranic, v němž se dohodly na vytvoření bezpečné demilitarizované pohraniční zóny a postavili společný politický a bezpečnostní mechanismus. Na základě této dohody požádali etiopské vojáky z OSN, tzv. Prozatímní bezpečnostní sílu v Abyei (UNISFA), aby poskytli mezinárodní hraniční ochranu a vyzvali Africkou unii a OSN, aby poskytli podporu při monitorování a ověřování v pohraniční zóně⁷⁵.

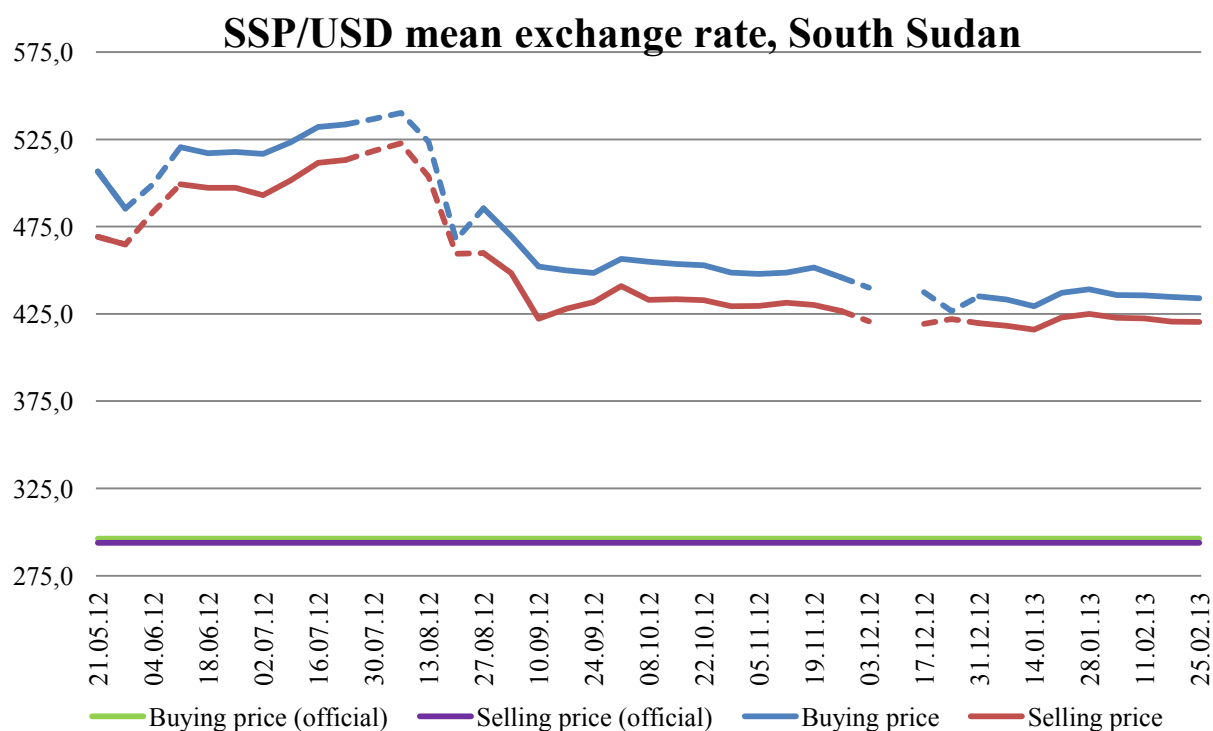
---

⁷³ Foreign Policy. Disorder in the Ranks. [cit. 25-03-2013]. 2009. [online]. Dostupné z WWW: http://www.foreignpolicy.com/articles/2009/06/22/2009_failed_states_index_disorder_in_the_ranks

⁷⁴ Reuters. South Sudanese see new state as buffer to LRA. [cit. 25-03-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <http://www.reuters.com/article/2011/01/11/sudan-referendum-lra-idAFMCD13001620110111>

⁷⁵ Department, State; CIA (2012-03-30). Country Notes SOUTH SUDAN (Kindle Locations 238-240). Zay's Place. Kindle Edition.

Graf. 4.1: Průměrný směnný kurz SSP/USD, Jižní Súdán

Zdroj: SSNBS, 2013

O celkové situaci Jižního Súdánu má velkou vypovídací schopnost také hodnota směnných kurzů. NBS ve spolupráci s WB vypracovali další zprávu a to na základě Exchange Rate Survey. Tento průzkum zachycuje reálná data nejen v hlavním městě Juba, ale také ve městech Malakal, Wau nebo Rumberk. Výsledky průzkumu ukazují, týdenní průměr směnných kurzů - nákupní cena a prodejní cena ve sledovaných městech a Jižním Súdánu jako celku, to znamená, kolik SSP je třeba na černém trhu⁷⁶ koupit za 100 USD (nákupní cena), a kolik SSP je získáváno prodejem 100 USD (prodejní cena). Oficiální kurz stanoven vládou je 296,23 SSP za 100 USD a 293,77 SSP je potřeba při koupi 100 USD. V grafu 4.2 lze vidět vývoj trendu směnných kurzů v období od 21. 5. 2011 do 25. 2. 2013. Průměr Jižního Súdánu se vypočítá jako průměr ze čtyř kurzů ve sledovaných městech. Přerušované čáry označují období, pokud u jednoho nebo více měst chyběla data. Během posledních čtyřech týdnů v únoru, se nákupní cena 100 USD snížila z 435,7 SSP na 434 SSP. To znamená, že SSP posílila vůči dolaru o 0,4 %. Údaje prodejní ceny vykazují podobný trend, tzn., že se cena snížila z 422,8 na 420,4 SSP, což představuje zhodnocení⁷⁷ o

⁷⁶ Směnný kurz černého trhu se výrazně liší od kurzu stanoveného vládou

⁷⁷ Domácí měna zhodnocuje, což znamená pro domácí subjekty, že jsou zahraniční měny levnější a tím jsou levnější i zahraniční statky (=> zvýšení dovozu, zmenšení vývozu)

0,6 % více než ve stejném období. Z toho vyplývá, že současný trend znamená postupné zhodnocování SSP oproti dolaru. Opačná situace byla v loni v polovině srpna, kdy se jihosúdánská libra prudce znehodnotila⁷⁸. Od té doby SSP vůči dolaru stabilně posiluje.

Kurz jihosúdánské libry vůči americkému dolaru je jedním z makroekonomických ukazatelů, které podávají zásadní informace o zhodnocení celkového stavu země. I přesto, že jsou zde zachyceny směnné kurzy černého trhu, jsou tyto údaje důležité nejen pro porovnání s oficiálním kurzem stanoveným centrální bankou Bank of South Sudan nebo ostatními komerčními bankami⁷⁹.

Další průzkum SSNBS se věnoval hlavním obchodním cestám, zejména tedy nákladům, které obchodníci musí vynaložit, aby se uvnitř Jižního Súdánu dostali z bodu A do bodu B. Průzkum nese název Cost-to-Market Survey: An Analysis of Check-points on the Major Trade Routes in South Sudan⁸⁰. A právě *kontrolní body* (check-points) jsou výrazným současným problémem, který zatěžuje vládu. Zatímco daňové příjmy na mezinárodních hranicích jsou důležitým zdrojem bez příjmů z ropy pro vládu, čas strávený čekáním na nadbytečných check-bodů zvyšuje náklady, kterým čelí obchodníci, výrobci a spotřebitelé v jižním Súdánu, což může zabránit hospodářskému rozvoji v historii Jižního Súdánu. Tato zpráva je prvním krokem při kvantifikaci problému a poskytne základ pro hodnocení pokroku vlády při zefektivnění výběru příjmů a odstranění neoprávněných a redundantních *kontrolních bodů*.

Check-body jsou velmi časté podél všech hlavních obchodních tras v Jižním Súdánu. Jednotlivé provedené platby jsou vzhledem k hodnotě přepravovaného zboží nízké, ale celková platba už je významná. Velké procento plateb se navíc uskutečňuje mimo významné mezinárodní hraniční cesty a ještě v místech, které nemají povolení pro jejich výběr. Doba zastavení je také velmi nákladná pro obchodníky. Např. na trase Kaya-Juba se díky kontrolním bodům ztrojnásobuje celková tranzitní doba.

---

⁷⁸ Domácí měna znehodnocuje oproti zahraničním měnám, když zahraniční měny zdražují a tím zdražují i zahraniční statky. Znehodnocení měny působí ve prospěch exportérů.

⁷⁹ National Bureau Statistic of South Sudan. High Frequency South Sudan's Survey. [cit. 29-03-2013]. 2013. [online]. Dostupné z WWW: <<http://ssnbs.org/cpi/2013/4/3/high-frequency-south-sudan-survey-hfsss-february-2013.html>>

⁸⁰ National Bureau Statistic of South Sudan. Cost-to-Market Report. [cit. 29-03-2013]. 2010. [online]. Dostupné z WWW: <<http://ssnbs.org/publications/south-sudan-cost-to-market-report-1.html>>

Legend

- County Headquarter
- Road
- State Boundary

Projection: Geographic
Datum: WGS_1984
Data Source: SSCSE
Administrative boundaries and names on this map does not imply acceptance or recognition by the Government of Southern Sudan. The boundaries are used for Census and Household Survey Purpose only.

Selected road for cost to market survey

0 95 190 0 380 km

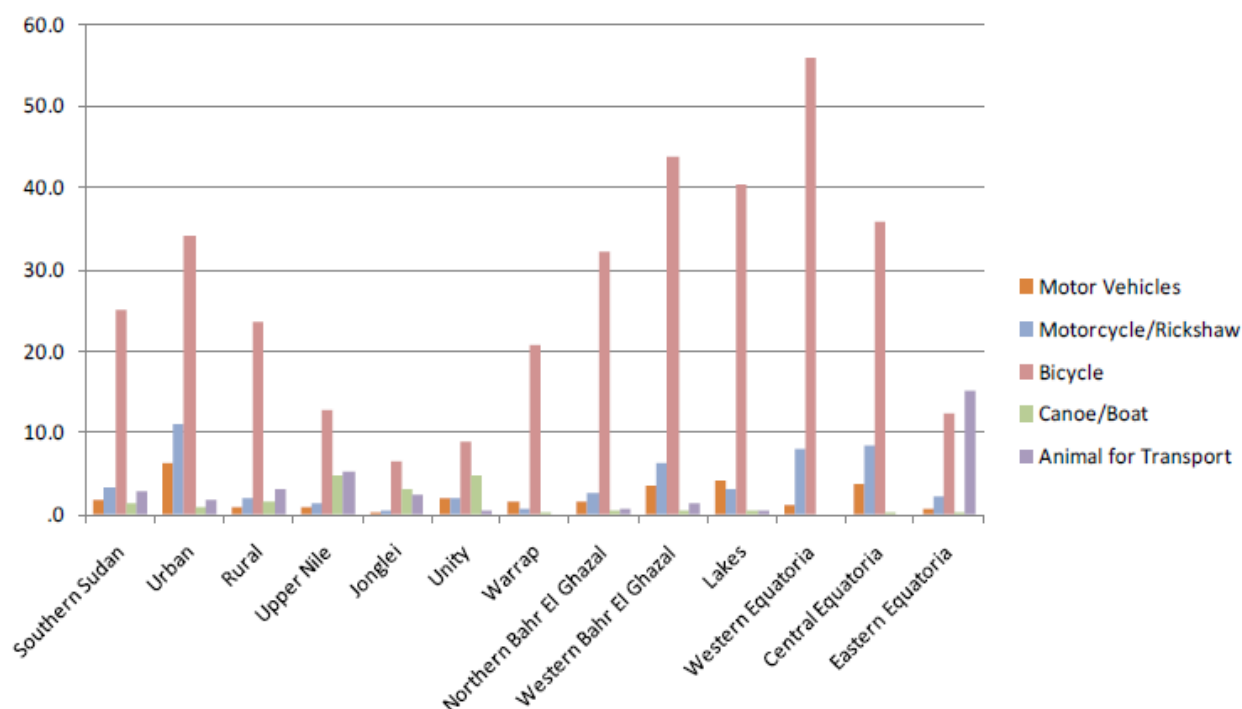
SSNBS proto vydalo řadu doporučení a závěrů, které by Jižnímu Súdánu měly pomoci jak k rozšíření obchodu, tak k celkovému hospodářskému rozvoji⁸¹. Jedná se zejména o zkrácení stráveného času na hlavních *kontrolních bodech*. Dalším problémem je zvyšující se počet zaměstnanců a problémy se zavedením automatizace procesu, stejně jako snížení počtu různých formulářů, které musí být vyřízeny a platby, které musí být provedeny na hranicích. To všechno by mohlo zkrátit celkový čas.

Dalším doporučením je zlepšení administrativního sběru dat a provádění komplexního obchodního průzkumu. Kvalita oficiálních údajů celní správy o objemech obchodů je

47

v současné době velmi špatná. Ačkoliv jsou údaje shromažďovány tak, jak vozidla projdou přes celnici, sestavování těchto údajů je neúplné. Také by byla užitečná bližší analýza nákladové kamionové dopravy na trasách, tak aby se mohly porovnat ceny transportu Jižního Súdánu a ostatních zemí⁸².

Graf 4.2: Podíl dopravních prostředků jihosúdánského obyvatelstva dle jednotlivých regionů Jižního Súdánu a celého státu (%)

Zdroj: SSNBS, 2011

Nicméně podle *Statistical Year Book for Southern Sudan* z roku 2010 vyplývá (viz graf 4.3), že obyvatelé Jižního Súdánu preferují za hlavní dopravní prostředek ve většině případů kolo, motocykl nebo dobytek. Automobil vlastní stále velmi malá hrstka Jihosúdánců⁸³.

⁸² National Bureau Statistic of South Sudan. Cost-to-Market Report. [cit. 29-03-2013]. 2010. [online]. Dostupné z WWW: <<http://ssnbs.org/publications/south-sudan-cost-to-market-report-1.html>>

⁸³ National Bureau Statistic. Statistical Year Book 2010. [cit. 30-03-2013]. 2010. [online]. Dostupné z WWW: <<http://ssnbs.org/storage/stats-year-books/Statistical%20Year%20Book%20For%20Southern%20Sudan%202010%20Final.pdf>>

4.2 Ropné bohatství

Rok 2011 znamenal pro africký kontinent velké změny. Nejen, že zde byla napjatá situace v Somálsku, nepokoje na území Pobřeží slonoviny, ale navíc došlo ke vzniku nového samostatného státu, který měl znamenat zejména uzavření míru. Spory s takovou historií ale neskončí ze dne na den. Celá tato událost samozřejmě velmi ovlivnila regionální dynamiku, protože první věc, která se po autonomii skloňuje, je ropa. Ropa znamená bohatství a požehnání, ale na druhé straně také obrovskou hrozbu.

Ihned po úspěchu autonomie v roce 2011 uzavřel Jižní Súdán kontrakt na dodávku ropy ve výši 22 mil. barelů na export ropy. Toto množství bylo exportováno od července roku 2011 do října téže roku. Ministerstvo pro ropu a hornictví tuto dodávku ocenilo na 2,14 mld. USD. Tranzit probíhal přes súdánský přístav Port Sudan Marine Terminal do Asie a Evropy⁸⁴.

Avšak už v prosinci roku 2011 došlo k ropné krizi. Republika Súdán začala využívat vysoké závislosti Jižního Súdánu a stanovila cenu za barel ropy ve výši 32,2 USD jako podmínku při exportu lodí z přístavu Port Sudan. Dále Súdán blokoval 4 lodě s dodávkou 3,5 milionů barelů a dalším 4 lodím bránil, aby připluly do přístavu. Celková hodnota těchto dodávek ropy činila bezmála 630 mil. USD. Kromě toho si Súdán vzal násilně ropu v hodnotě 183 mil. USD. Celkové příjmy, které tak súdánská vláda na Jižním Súdánu vyplenila, činily zhruba 815 mil. USD. Súdán navíc dokončil potrubí, které odkloňuje denní dodávku 120 000 barelů ropy denně mimo Jižní Súdán, což znamená ztrátu asi 75 % celkových příjmů ve prospěch rafinérií v Chartúmu. Tento odklon ropy narušil příjmy, které jsou životně důležité pro bezpečnost a blaho lidu Jižního Súdánu. Prezident Salva Kiir Mayardit vydal prohlášení, kde říkal, že nemůže být dovoleno, aby majetek, který jednoznačně patří do Republiky Jižní Súdán, byl předmětem dalšího zneužívání. Proto se v průběhu druhého jednání ministrů 20. ledna 2012 jednomyslně rozhodlo, že všechny ropné operace by měly být zastaveny s okamžitou platností⁸⁵.

---

⁸⁴Government of South Sudan. South Sudan contracts \$2.14 billion in export crude oil. [cit. 02-04-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <http://www.goss-online.org/magnoliaPublic/en/news/press/mainColumnParagraphs/011110/content_files/file/Press%20Release%20MPM%20Oct%205%2711.pdf>

⁸⁵Government of South Sudan. Statement by H.E. Salva Kiir Mayardit, President of the Republic of South Sudan to the National Legislature on the current oil crisis. [cit. 02-04-2013]. 2012. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.goss-online.org/magnoliaPublic/en/news/press.html>>

Dále jihosúdánský prezident prohlásil⁸⁶:

„Tato krize přichází v době, kdy máme vnitřní problémy, zejména nedávný kmenový konflikt ve státě Jonglei. Je naší společnou povinností zvládnout tuto situaci s trpělivostí a vytrvalostí. V tento čas, kdy jsme jako Jihosúdánští obyvatelé, musíme hovořit jedním hlasem a vyhnout se kolektivním podněcování prohlášení, které bude dále rozptylovat situaci kolem ropy.“

V lednu roku 2012 vydala jihosúdánská vláda prohlášení o zahájení vyšetřování veškeré zcizené ropy. Ve spolupráci s Ministerstvem spravedlnosti a Ministerstvem pro ropy a hornictví kontaktovala vláda obě ropné společnosti, které operovaly na sporném území, tj. Greater Nile Petroleum Operating Company Limited (GNPOC) a Petrodar Operating Company (PDO), aby se zdržely veškerých úkonů, které by celé vyšetřování mohlo jakýmkoliv způsobem narušit. Poté podniklo Ministerstvo spravedlnosti kroky k ochraně práv a zájmů celé republiky Jižní Súdán, které měly zabezpečit další drancování ropných zdrojů.

V únoru roku 2012 vydalo Ministerstvo financí a ekonomického plánování zprávu o snahách Jižního Súdánu nahradit ropné příjmy z mimo ropných oblastí. Očekávaný nárůst je o 300 % za 6 měsíců. Celá situace je reakcí na chování Súdánu ohledně dodávek ropy a tranzitních cen. Ministerstvo zároveň i zveřejňuje údaje ohledně ostatních příjmů, které neplynou z těžby a prodeje ropy. V roce 2012 činily tyto příjmy 13 mil. SSP za měsíc. V následujících 6 měsících je očekáván nárůst na 40 mil. SSP měsíčně⁸⁷.

Dohoda mezi Súdánem a Jižním Súdánem byla uzavřena až 4. května roku 2012. Po celou dobu jednání se Súdán snažil vydírat Jižní Súdán pomocí přemrštěných tranzitních poplatků za barel ropy, kdy za 1 barel požadoval až 36 USD. Nakonec však bylo vyjednáno „pouhých 9,48 USD za 1 ropný barel⁸⁸. Další poplatky, na kterých trval Súdán a které

---

⁸⁶ Government of South Sudan. Statement by H.E. Salva Kiir Mayardit, President of the Republic of South Sudan to the National Legislature on the current oil crisis. [cit. 02-04-2013]. 2012. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.goss-online.org/magnoliaPublic/en/news/press.html>>

⁸⁷ Government of South Sudan. South Sudan expedites transition to non-oil revenue, aims for 300 % increase in six month. [cit. 02-04-2013]. 2012. [online]. Dostupné z WWW: <http://www.goss-online.org/magnoliaPublic/en/news/press/mainColumnParagraphs/01111115/content_files/file/min.%20of%20finance0001.%20of%20finance0001.pdf>

⁸⁸ Government of South Sudan. South Sudan reches oil deal with Sudan. [cit. 05-04-2013]. 2012. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.goss->

požadovala republika Jižního Súdánu (RSS) včetně konečných plateb po dohodě, jsou shrnuty v následujících tabulkách 4.1 a 4.2.

Tab. 4.1: Poplatky týkající se těžby ropy u společnosti PETRODAR (v USD)

PETRODAR	Sudan position	RSS position	Agreed position
Transportation tariffs	25.00	5.50	6.50
Transit fees	6.00	0.63	1.00
Procesing	5.00	1.70	1.60
Total	36.00	7.20	9.10

Zdroj: GoSS, 2012; vlastní zpracování

Pozn.: RSS = Republic of South Sudan

Tab. 4.2: Poplatky týkající se těžby ropy u společnosti GNPOC (v USD)

GNPOC	Sudan position	RSS position	Agreed position
Transportation tariffs	25.00	7.40	8.40
Transit fees	6.00	0.69	1.00
Procesing	5.00	1.70	1.60
Total	36.00	9.16	11.00

Zdroj: GoSS, 2012, vlastní zpracování

Pozn.: RSS = Republic of South Sudan

Jak lze vidět v tabulkách 4. 1 a 4. 2, Súdán požadoval opravdu až několika násobně vyšší poplatky, než s jakými se RSS hodlala smířit. Dohoda, na kterou obě země poté přistoupily, se zakládala na relativně velmi nízkých částkách, které činily zhruba 30 % z požadovaných poplatků Súdánu. Obnovení produkce ropy, která po konfliktu putovala z Jižního Súdánu do Súdánu však nastalo až v dubnu roku 2013⁸⁹.

Z důvodu problémů, které měla RSS se Súdánem, začala RSS spolupracovat se svým sousedem Keňou. Kooperace vyplývala z projektu na výstavbu nového alternativního ropovodu, který má vést do keňského přístavu Lamu. Celý projekt má rozvíjet jak samotné vztahy mezi těmito zeměmi, tak ekonomickou situaci, má podpořit hospodářský růst a také

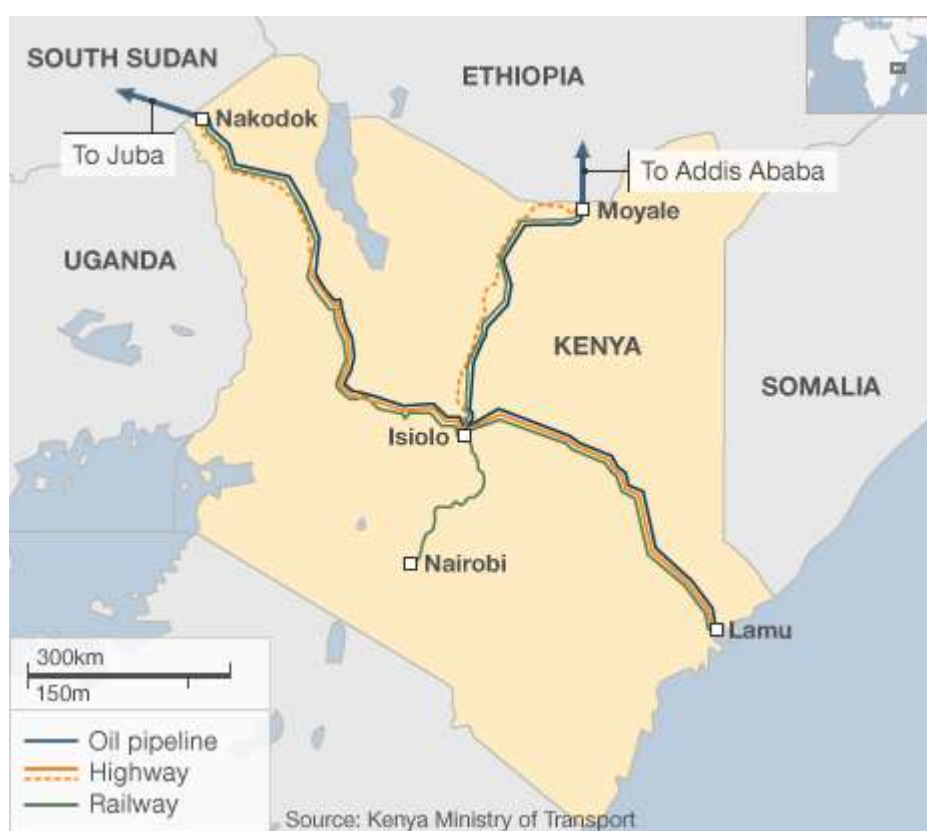
---

online.org/magnoliaPublic/en/news/press/mainColumnParagraphs/011111118/content_files/file/oil%20deal0001.pdf>

⁸⁹The Australian. First South Sudan Oil reaches Sudan. [cit. 14-04-2013]. 2013. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.theaustralian.com.au/news/breaking-news/first-south-sudan-oil-reaches-sudan/story-fn3dxix6-1226620325369>>

stabilitu v celém regionu středo-východní Afriky⁹⁰. Vláda vše vidí s optimismem - předpokládané spuštění mezinárodního exportu ropy přes tento ropovod je stanovenou rok 2014, vše však záleží na dokončení studií proveditelností a následně na reálném započetí stavebních prací. Důležitým vstupem je také pracovní síla, která by měla pocházet z místa určení ropovodu tak, aby tento projekt efektivně generoval pracovní místa jako výstupy a zvýšila se tak zaměstnanost v regionu. Obyvatelé jsou však skeptičtí a nedoufají v to, že by výstavba měla být dokončena do 1 roku, tak jak očekává vláda. Proto je důležité, aby veškeré informace byly co nejvíce transparentní a dostupné široké veřejnosti⁹¹.

Obr. 4.3: Mapa ropovodu vedoucí přes Keňu

Zdroj: BBC News, 2012

I přesto, že se Súdán ani Jižní Súdán neřadí ke světovým producentům ropy, naleziště jsou obrovská. Podle agentury CIA se Súdán v roce 2010 umístil na 31. místě s produkcí 514 300 barelů denně. Pro srovnání – EU se umístila v témže roce na 14. příčce s 2 263 000

⁹⁰ Government of South Sudan. Project of South Sudan-Kenya pipeline. [cit. 05-04-2013]. 2013. [online]. Dostupné z WWW: <http://www.goss-online.org/magnoliaPublic/en/news/press/mainColumnParagraphs/0111111110/content_files/file/press%20statement.pdf>

⁹¹ Sudan Tribune. South Sudan hopeful of exporting oil through Kenya pipeline by 2014. [cit. 05-04-2013]. 2013. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.sudantribune.com/spip.php?article45540>>

vyprodukovaných barelů za den. První místo patřilo už tradičně Saudské Arábii, druhé pak Rusku a třetí USA⁹². Část žebříčku je uvedena v Příloze č. 5. Jih je na ropě závislý zcela (viz graf 4.1), Sever asi 60 %. Na jihu je zároveň také závislost dublovaná Severem, protože zde veškerá ropa proudí. Jižní Súdán se společně s Keňou dohodli na vybudování nového superkoridoru, který by tak spojil Etiopii, keňské pobřeží a Jižní Súdán by se tak vyhnul transportu ropy přes Chartúm (viz Příloha č. 7). Kromě silnic a železnic by zde také měl vést ropovod směřující k Indickému oceánu. Jediným, za to dost podstatným zádrhelem jsou chybějící finanční prostředky⁹³. Už v roce 2011 představoval Jižní Súdán hlavní exportní trh pro Keňu (roční objem obchodů činil 158 mil. USD) a Ugandu (roční objem obchodů zde činil 185 mil. USD). A obě země by tento potenciál ještě rády zdvojnásobily předtím, než se o zemi začnou zajímat také ostatní investoři z Číny, Japonska nebo USA. Na druhou stranu, pokud by znovu vypukla válka, jak Keňa, tak i Uganda by přišly o značné zisky a během 10 let by mohly ztratit až 34 % GDP. Regionální úsilí o mír je tedy více než nutné. Jistou nervozitu dává najevo také Egypt, který se strachuje o přerozdělení kvót vody z Nilu⁹⁴. Nilská pánev je časovanou bombou a pro mnohé vlády je rozdělení vodních kvót z Nilu obtížnějším diplomatickým úkolem než rozdělení Jižního Súdánu. Od roku 1929 platila "Dohoda o vodě z Nilu", která regulovala využívání nilské vody deseti africkými státy. Tato dohoda byla původně uzavřena mezi Velkou Británií, která v té době spravovala Súdán a Egyptem. Británie se tímto zavázala, že nezažít žádné projekty, které by jakýmkoliv způsobem ovlivnily objem vody z Nilu. Egypt má tak zajištěno 55 mld. m³ vody z celkových 84 mld. Káhira měla navíc právo vykonávat inspekce po celé délce toku Nilu. Egypt je na Nilu naprosto závislý, proto jakákoliv změna vodních kvót představuje velké riziko ohrožení stability v celém africkém regionu⁹⁵.

4.3 SWOT analýza

SWOT analýza se zabývá 4 základními okruhy, kterými je možno identifikovat. Jako *silné stránky* (strengths), *slabé stránky* (weaknesses), *příležitosti* (opportunities) a *hrozby*

---

⁹² CIA. The World Factbook: Oil Production. [cit. 05-04-2013]. 2013. [online]. Dostupné z WWW: <<https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/rankorder/2173rank.html>>. ISSN: 1553-8133.

⁹³ Reuters. East Africa poised to tap a reborn South Sudan. [cit. 06-04-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.reuters.com/article/2011/01/07/sudan-referendum-trade-idAFLDE70513720110107?sp=true>>

⁹⁴ Reuters. Egypt says Sudan division would not cut Nile share. [cit. 06-04-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.reuters.com/article/2011/01/11/egypt-sudan-nile-idAFLDE70A0P020110111?sp=true>>

⁹⁵ Ekolist. Střetnou se Afričané kvůli vodám Nilu? [cit. 06-04-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <http://ekolist.cz/cz/zpravodajstvi/zpravy/stretnou-se-africane-kvuli-vodam-nilu?add_disc=1>

(threats). Na základě těchto 4 ukazatelů jsem poté sestavila dle poznatků z bakalářské práce a také dle informací z dokumentu *Sudan Business Forecast Report* dle agentury *Business Monitor*⁹⁶ stručný rozbor země (viz tabulka 4.3)

Tab. 4.3: SWOT analýza Jižního Súdánu

Strengths	Weaknesses
Souhrnná dohoda CAP Nový dosud nenasycený trh Bohaté přírodní zdroje Rozsáhlá ropná naleziště Velký potenciál v zemědělství	Geografická poloha Spory se Súdánem (území, ropa) Nízká ekonomická úroveň Nerozvinutá infrastruktura Malá vzdělanost obyvatel Vysoká kojenecká úmrtnost
Opportunities	Threats
Demokratická republika snažící se fungovat na principu tržní ekonomiky Nová světová ekonomika => brána pro nové investice Prodlužující se délka života při narození	Vysoká závislost na Súdánu Vysoká závislost na příjmech z ropy Vysoký podíl mladého obyvatelstva Vysoká inflace

Vlastní zpracování

Dle *Business Monitor* si Jižní Súdán v příštích letech nepovede příliš dobře. Ekonomická aktivita bude i nadále pokračovat v nejistém trendu s výhledem velmi skromného růstu. Naděje je zde především kvůli snahám o diverzifikaci produkce, avšak závislost na ropných příjmech je velmi vysoká. V delším časovém horizontu by však mělo dojít ke stabilizaci hospodářské situace zejména díky investicím do bydlení, zdraví, dopravy, energetického průmyslu a zemědělství. Právě tyto investice by měly pomoci k transformaci celé ekonomiky směrem vzhůru. Avšak ve střednědobém horizontu je země ohrožena vysokou inflací (v roce 2011 byl průměr cen vážen dle indexu CPI 63,5%), což bylo způsobeno především obchodováním s energií a také v důsledku vyšších výdajů domácností.

⁹⁶ Business Monitor International. Sudan Business Forecast Report: Q2 2012. [cit. 18-04-2013]. 2013. [online]. Dostupné z WWW: <<http://store.businessmonitor.com/sudan-and-south-sudan-business-forecast-report.html>>. ISSN: 1757-076X

V současnosti díky relativně udržujícímu se bezpečí dochází ke snižování cen, což by v budoucnosti mělo generovat větší spotřebu statků a tím pádem také vyšší soukromé výdaje. Důležité také ale je, jak vláda RSS naloží s generovanými příjmy. Státní výdaje budou i tak dotovány zahraniční pomocí, tak aby se Jižní Súdán mohl lépe odrazit ode dna.

4.4 Jižní Súdán - mezinárodní vztahy a možnosti budoucího vývoje

Tato kapitola se věnuje Jižnímu Súdánu a současné situaci mezinárodních vztahů, které nejvíce ovlivňují jeho hospodářský stav a směr, jakým se v budoucnosti může ubírat. Rozebrány jsou intervence ze strany USA a Číny a nastínění možného budoucího vývoje.

4.4.1 Čína a její vliv na Afriku, Súdán a Jihosúdánskou ekonomiku

V rámci globalizace jsou v souvislosti s Afrikou spojovány zejména asijské mocnosti Čína a Indie, které mají s příchodem nového tisíciletí ambici zaplnit částečné mocenské vakuum, které v Africe po skončení studené války vzniklo. Oživení a zintenzivnění vztahů mezi Čínou a africkými zeměmi navazuje na období studené války, kdy čínské zájmy měly spíše politický ráz, který proklamovaly podporu „africkým národům v jejich boji proti imperialismu a starému i novému kolonialismu“, jak prohlásil tehdejší čínský premiér Čou En-laj během své cesty do Afriky v roce 1964⁹⁷. Čínský ekonomický růst je mimo jiné spojen s touhou po zdrojích, které africký kontinent nabízí. Čína, ačkoliv patří mezi producenty ropy, od roku 1993 také tuto surovinu importuje. Existují studie, které varují před expanzí čínských ropných společností do Afriky, protože Čína se stala druhým největším spotřebitelem ropy (hned po USA), což může mít za následek zhoršení politické situace v nedemokratických afrických zemích. Očekává se, že v roce 2025 bude Čína potřebovat 14,2 mil. barelů ropy denně, což je dvojnásobek oproti 20 letům předešlým⁹⁸.

Čína nejprve investovala mnoho finančních prostředků do projektů na výstavbu energetické infrastruktury - elektráren především na severu Súdánu. Súdánští obyvatelé čínské

---

⁹⁷ BAYNE, Nicholas a Stephen WOOLCOCK. *The new economic diplomacy: decision-making and negotiation in international economic relations*. 2nd ed. Burlington, VT: Ashgate, c2007, xix, 391 p. ISBN 978-075-4670-483.

⁹⁸ ZÁHOŘÍK, Jan. *Subsaharská afrika a světové mocnosti v éře globalizace*. Praha: Nakladatelství Lidové noviny, c2010, 179 s. Edice světová diplomacie. ISBN 978-807-4220-210.

investory vítali s nadšením a mnohdy je dokonce přezdívali „nositelé světla“. Čínské investice nejen tohoto typu byly nejen ekonomickým záměrem, ale především politickou nutností. V Súdánu se nachází mnoho ropných nalezišť, proto skrytým záměrem získat je výhradně pro export do Asie. Hlavní čínská národní korporace na zpracování ropy – China National Petroleum Corporation (CNPC) a mnoho dalších menších společností hrály v Súdánu hlavní roli. Vybudování funkčního ropného sektoru pro export během 90. let mělo také velký význam při sporech s Jižním Súdánem. První export v roce 1999 znamenal obrovský úspěch a zúročení veškerých dlouhodobých snah. Toto partnerství mezi Chartúmem a čínskými národními ropnými společnostmi bylo posíleno z národní rozvojové spolupráce na státní úrovni. V roce 2008 činil podíl příjmů z ropy Súdánu na celkových příjmech více než 63 %. Ale ani díky těmto příjmům se Súdánu nevyhnula hospodářská krize, což se podepsalo na veřejných financích a navyšujícím se státním dluhem⁹⁹.

Jižní Súdán a využití ropy je pro mnohé investory velkým „oříškem“. Jsou zde naleziště ve velikosti asi 7 mld. barelů, což je v porovnání s africkým gigantom jako je Nigerií nicotné, ale pokrylo by to roční spotřebu USA¹⁰⁰. Proto je velmi důležité, jak Jižní Súdán se svým ropným bohatstvím naloží, protože tyto příjmy určí, zda bude prosperovat či nikoliv. Mezi hlavní ropné producenty Jižního Súdánu řadíme čínskou CNPC, India's Oil and Natural Gas Corporation (ONGC) a Malaysia's Petronas. Greater Nile Petroleum Operating Company (GNPOC), Petrodar, a White Nile Petroleum Operating Company (WNPOC) jsou konsorcia, která mají jak v Súdánu, tak i v Jižním Súdánu největší podíl.

Složení jednotlivých konsorcií je následující:

- GNPOC tvoří konsorcium CNPC (40 %), Petronas (30 %), ONGC (25 %) a Sudapet (5 %),
- Petrodar je konsorcium CNPC (41 %), Petronas (40 %), Sudapet (8 %), Sinopec (6 %) a Tri-Ocean pro energetiku Kuvajtu (5%),

---

⁹⁹ DENT, Christopher M. *China and Africa development relations*. Abingdon: Routledge. ISBN 978-041-5690-072.

¹⁰⁰ Reuters. Special Report: South Sudan's Chinese oil puzzle. [cit. 06-04-2013]. 2012. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.reuters.com/article/2012/11/14/us-southsudan-chinese-oil-idUSBRE8AD0B520121114>>

- WNPOC je konsorcium skládající se ze společností Petronas (67,88 %), ONGC (24,13 %) a Sudapet (8 %)¹⁰¹.

Sudan National Petroleum Corporation (Sudapet) je súdánská národní ropná společnost, která je aktivní v oblasti průzkumu a těžby ropy. Sudapet zůstává menšinovým akcionářem společných podniků se zahraničními ropnými společnostmi z důvodů její omezené technické odbornosti a finančních zdrojů. Nile Petroleum Corporation (Nilepet) je jihosúdánská národní ropná společnost, ale jeho role je ještě není plně určena.

4.4.2 Spojené státy americké a kooperace a Jižního Súdánu

Spojené státy americké jako vyspělá země pohlíží na Jižní Súdán naprosto odlišně než Čína. Spolupráce začala ještě v době, kdy Súdán a Jižní Súdán fungovaly jako jeden stát. Spolupráce zde neprobíhá za účelem zisku, ale zejména po stránce humanitární. Během prvních let USA podporovaly jihosúdánské boje za osvobození, avšak jen do doby vojenského převratu, než se dostal k moci prezident Bašír. Bill Clinton, americký prezident považoval režim Bašíra za sekulární hrozbu nejen pro středo-východní Afriku, ale také pro celý africký kontinent. Ministryně zahraničních věcí Madelaine Albrightová dokonce Súdán nazvala „hnízem zmijí přechovávající terorismus“ (Dagne, 2011) a v roce 1996 vláda USA uzavřela své velvyslanectví a přestěhovala jej do bezpečnější zóny – do Nairobi v Keni. Prezident George Bush pokračoval v politice B. Clintona, tedy uvalení sankcí na Súdán a dotování ostatních států humanitárními finančními zdroji tak, aby co nejvíce oslabil Bašírovu vládu a posílil stranu Svobodné armády jihosúdánského lidu (SPLA). Sankce byly uvaleny zejména z toho důvodu, že Súdán podle Bushe více než dvě desetiletí brutálně bojoval proti vlastnímu lidu. USA byly také jedním z hlavních aktérů, kteří usilovali o podpis CPA (Comprehensive Peace Agreement) z roku 2005. Po roce 2009, za vlády prezidenta Baracka Obamy, USA oznámila vůči Súdánu uplatnění nové politiky, která se zaměřila na 3 hlavní priority. Principem první priority bylo uzavření dohody týkající se sporného území v Dárfuru, druhou prioritou byl konec násilných konfliktů uvnitř Súdánu a v poslední řadě také humanitární pomoc. Dalším strategickým cílem bylo, aby Súdán neplnil funkci zrodu a uchování terorismu. Po teroristickém útoku na newyorská dvojčata byl Súdán obviněn vládou

¹⁰¹U.S. Energy Information Administration. Sudan and South Sudan. [cit. 06-04-2013]. 2012. [online]. Dostupné z WWW: < <http://www.eia.gov/countries/cab.cfm?fips=SU> >

USA, že právě zde se ukrýval Usáma-bin Ládín¹⁰². Dále se USA rozhodlo také pro přímou podporu Jižního Súdánu, tak aby došlo k zajištění bezpečnosti a stability a předcházelo se konfliktům. Další spolupráce by se měla věnovat ekonomické situaci, a to zejména zefektivnění dosahovaných hospodářských výsledků, rozvoj obchodu mezi Jižním Súdánem a okolními státy a také podpora protikorupčního prostředí. Za Obamovy vlády se také výrazně zvýšil počet amerických úředníků zejména v hlavním městě Juba. Veškeré sankce a omezení byla zrušena v roce 2010 a byla podpořena finanční pomoc¹⁰³.

4.4.3 Možnosti budoucího vývoje Jižního Súdánu

Na základě poznatků obsažených v této bakalářské práci se v této kapitole pokusím nastínit budoucnost a vývoj Jižního Súdánu. Lze říci, že existují 2 základní varianty, které však může ovlivnit řada ekonomických i neekonomických faktorů. Mezi první, ne velice pravděpodobnou variantu, radíme větší kooperaci se Súdánem, řekněme, že by se jednalo o fungování dvou států v takovém integračním seskupení podobném Evropské unii. To by znamenalo, že by se obě země začaly fungovat na velmi úzkém spojení a na základě spolupráce a vzájemné tolerance vůči odlišnostem. Situace s ropou by se vyřešila tak, že by měly obě země příjmy na půl, z Jižního Súdánu by se ropa těžila a produkovala přes Súdán a exportovala by se dál do světa. Oba státy by měly své vlastní vlády, avšak pro zjednodušení počátečního fungování obou zemí by došlo k postupnému sjednocování ekonomických, politických, bezpečnostních i sociálních politik a záměrů a to vše na základě suverenity, avšak nejsem si jistá, zda by bylo efektivní vytvořit i fungující nadnárodní orgány. Domnívám se, že by to byla asi nejlepší cesta, především kvůli stabilizaci celého afrického kontinentu a také kvůli finančním prostředkům, které veškeré organizace a státy participující na tomto území vynakládají na udržení míru. Tím by veškeré mise za udržení míru byly brány jako splněné a intervence by se tak přesunuly na místa, které to v současné době potřebují více. Avšak tento scénář je v dané situaci velmi nepravděpodobný. Jižní Súdán o autonomii usiloval mnoho desetiletí a teď, když se to v roce 2011 konečně podařilo, bude světu chtít dokázat, že to jako samostatný stát založený na demokratickém principu zvládne s mezinárodními intervencemi

---

¹⁰² Sudan Tribune. Sudan served as a hub for receiving Al-Qaeda suspects nabbed by CIA: report. [cit. 10-04-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.sudantribune.com/spip.php?article45409>>

¹⁰³Federation of American Scientist. The Republic of South Sudan: Opportunities and Challenges for Africa's Newest Country. [cit. 10-04-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.fas.org/sgp/crs/row/R41900.pdf>>

sám. Avšak jak dopadne situace se sporným konfliktním územím nejen v Abyei není dosud jasné.

Dalším a dle mého názoru pravděpodobnějším scénářem bude situace, kdy se Jižní Súdán naprosto odtrhne od Súdánu. Nebude to hned, protože závislost na Súdánu je obrovská a zbavit se jí jde jen jedním způsobem a to vybudovat alternativní ropovody vedoucí mimo súdánské území. Jedním z těchto ropovodů by měl být už v roce 2014 Lamu vedoucí přes Etiopii. Jakmile se spustí produkce touto cestou, hned se sníží závislost na Súdánu, což je podle mě velmi pozitivní situace. A pokud se takto bude pokračovat i nadále, může být Jižní Súdán velmi ekonomicky úspěšnou zemí. Důležité však bude udržet stabilitu a nekonfliktnost na hranicích, kde se nachází mnoho ropných nalezišť. USA a další země Jižní Súdán zabezpečují finančními zdroji a také know-how za podmínky udržení míru, proto, když se toto podaří, nemělo by stát nic v cestě za pozitivním vývojem země. Samozřejmě existuje mnoho faktorů ovlivňující celou situaci, jako je např. nízká úroveň vzdělanosti, velký podíl mladého obyvatelstva apod. Proto nebude jistě jednoduchý úkol pro jihosúdánskou vládu vše skloubit dohromady tak, aby to efektivně fungovalo a země se postupně rozvíjela.

4.5 Dílčí shrnutí

Tato poslední hlavní kapitola se zabývá především současnou situací Jižního Súdánu, kterou nám shrnuly ukazatele směnného kurzu, jehož váha má vysokou vypovídací schopnost o síle celé ekonomiky, dále také index Failed states dle Foreign Policy, analýza hlavních obchodních cest, které protkávají republiku a zejména problémy kontrolních bodů, jejichž následky nyní musí vláda řešit. Dále je zde nastíněna situace s ropou a mezinárodním intervencí Číny a USA. Čína jako hlavní investor a partner Jižního Súdánu hraje velmi podstatnou roli a další budoucnost bude záležet především na stabilitě konfliktních pohraničních oblastí, kde je velká frekvence těžby a produkce ropy. USA postavilo svou spolupráci na zcela odlišném způsobu fungování. Další část kapitoly tvoří SWOT analýza, která byla vytvořena dle veškerých poznatků a postřehů z celé bakalářské práce samotnou autorkou, stejně tak jako budoucí vývoj Jižního Súdánu.

5 Závěr

Vysoké očekávání, které následovalo po autonomii země 9. července 2011, se střetlo s krutou realitou. Mnohé výzvy jsou zde z velké části kvůli zničujícím důsledkům historicko-politického formování země, desetiletí občanských válek a současným konfliktům, což má za následek především zaostalost ve všech směrech. Na světě je tato africká země také jednou z nejchudších. Problémy jsou už na úrovni samotného uspokojení základních lidských potřeb. Nedostatek potravin je také závažným problémem, který ovlivňuje více než polovinu populace. Hraniční spor se Súdánskou republikou, vedly k dalšímu propuknutí nepřátelských akcí v roce 2012 a odstavení produkci ropy, která generuje 98 procent vládních příjmů, což dále zvyšuje zranitelnost obyvatel.

Jižní Súdán čelí vážným problémům rozvoje a ještě bude trvat mnoho let, než země dosáhne trvalého hospodářského růstu. Mezi hlavní úkoly patří zejména neexistence dobré infrastruktury a kvalifikované pracovní síly a korupce. Ve školství bylo dosaženo významného pokroku v posledních několika letech, avšak ostatní sektory ekonomiky zůstávají daleko za ním. Počty studentů na základních školách se více než zdvojnásobily za posledních pět let. Ale gramotnost zůstává nízké a patří tak k nejvyšším prioritám GoSS. Doprava je také jedním z hlavních problémů, protože je zde velký nedostatek silnic a jediným významným letištěm, navíc s omezenou kapacitou, je hlavní město Juba. Telekomunikační služby jsou omezeny pouze na významnější města a jsou závislé na službách mobilních operátorů z Ugandy a z Chartúmu. Navíc mnoho jihosúdánského obyvatelstva nemá ani přístup k elektrické energii.

Oddělení od Súdánu bylo dle mého názoru téměř nutností. Sever a Jih jsou velmi odlišné, nejen kulturou či jazykem, ale především náboženstvím. Křesťanství a islám jsou velice rozdílné a není možné, aby za daných podmínek tyto dva státy fungovaly jako jeden celek.

V uplynulých šesti letech před vyhlášením nezávislosti požíval Jižní Súdán značnou autonomii v rámci jednotného súdánského státu, a to od uzavření Souhrnné mírové dohody se severem z roku 2005, která vedla k vytvoření autonomní jihosúdánské vlády. Díky tomu má republika zvolený parlament, prezidenta, vládu a fungující soudní systém, jakož i vnější

atributy státnosti jako vlajku, hymnu a státní znak. Prezidentem je Salva Kiir, který v roce 2005 stanul v čele Súdánské lidové osvobozené armády po smrti dlouholetého vůdce hnutí za nezávislost súdánského jihu Johna Garanga.

Nový stát má před sebou obrovské úkoly. Musí řešit vztahy se Súdánskou republikou včetně přesného vymezení hranic mezi oběma státy, přetrvávající pohraniční konflikty, rozdělení příjmů z těžby ropy, jejíž největší zásoby jsou v Jižním Súdánu, ale rafinerie a vývozní přístavy na severu (Jižní Súdán sám nemá přístup k moři), překonání rozbuje korupce, vypracování definitivní ústavy, reintegraci navrátilců ze severu a celý komplex humanitárních problémů souvisejících s tím, že Jižní Súdán je při svém vzniku jednou z nejméně rozvinutých a nejchudších zemí světa. Od října roku 2010, více než 450 000 jihosúdánských obyvatel žijících na severu se vrátilo do Jižního Súdánu, tento tok lidí pokračuje až dodnes. Vzhledem k nedostatku základních služeb a velmi slabé infrastruktury, je integrace těchto obyvatel velmi složitá.

Budoucnost je nejistá, avšak už nyní lze říci, že země má velký potenciál, který je však nutno správně využít a zhodnotit. Důležité v současné době je především jakým směrem se republika bude ubírat, zda-li opravdu zprovozní nově budovaný ropovod vedoucí před Keňu, tak aby došlo ke snížení závislosti na Súdánu. Dále je podstatný také rozvoj v diverzifikaci příjmů, tak aby země nebyla závislá pouze na ropě, ale aby těžila také ze zemědělských produktů, vzdělaných mladých lidí či později i turistiky. Mnoho mezinárodních korporací a institucí se snaží pomoci, avšak jak bude vše efektivní, záleží především na postoji samotné vlády Jižního Súdánu.

Seznam použité literatury

African Development Bank. South Sudan: Interim Country Strategy Paper 2012-2014. [cit. 03-03-2013]. 2012. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.afdb.org/fileadmin/uploads/afdb/Documents/Project-and-Operations/2012-2014%20-%20South%20Sudan%20-%20Interim%20Country%20Strategy%20Paper.pdf>>

African Union. AU Symbols and Anthem. [cit. 07-03-2013]. 2012. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.au.int/en/about/symbols>>

An African Perspective. Republic of South Sudan: The Birth of Nation. [cit. 09-03-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <<http://kenopalo.com/2011/07/08/republic-of-south-sudan-the-birth-of-a-nation/>>

Aktuálně.cz. Jižní Súdán slaví vytouženou nezávislost. [cit. 2-01-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <<http://aktualne.centrum.cz/zahranici/afrika/clanek.phtml?id=706773>>

BAYNE, Nicholas a Stephen WOOLCOCK. *The new economic diplomacy: decision-making and negotiation in international economic relations*. 2nd ed. Burlington, VT: Ashgate, c2007, xix, 391 p. ISBN 978-075-4670-483.

BBC News. Lamu port project launched for South Sudan and Ethiopia. [cit. 2-01-2013]. 2012. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.bbc.co.uk/news/world-africa-17231889>>

BBC News. South Sudan leader Kiir urges forgiveness for civil war. [cit. 11-02-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.bbc.co.uk/news/world-africa-12201063>>

Business Monitor International. Sudan Business Forecast Report: Q2 2012. [cit. 18-04-2013]. 2013. [online]. Dostupné z WWW: <<http://store.businessmonitor.com/sudan-and-south-sudan-business-forecast-report.html>>. ISSN:1757-076X

BBC News. South Sudan Profile. [cit. 14-02-2013]. 2013. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.bbc.co.uk/news/world-africa-14095300>>

CIA. The World Factbook: Oil Production. [cit. 05-04-2013]. 2013. [online]. Dostupné z WWW: <<https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/rankorder/2173rank.html>>. ISSN: 1553-8133.

COLLINS, Robert O. *A history of modern Sudan*. New York: Cambridge University Press, 2008, xxiii, 331 p. ISBN 05-216-7495-6.

COMESA. Map of COMESA member states. [cit. 17-03-2013]. 2013. [online]. Dostupné z WWW: <http://about.comesa.int/index.php?option=com_content&view=article&id=127:map-of-comesa-member-states-vector&catid=42:general&Itemid=236>

Consilium EU. EUFOR TCHAD/RCA. [cit. 17-02-2013]. 2009. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.consilium.europa.eu/eeas/security-defence/eu-operations/completed-eu-operations/eufor-tchadrca>>

ČT 24. Tresty podle práva šaría – ukamenování, bičování nebo useknutí ruky. [cit. 4-01-2013]. 2009. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.ceskatelevize.cz/ct24/svet/52457-tresty-podle-prava-saria-ukamenovani-bicovani-nebo-useknuti-ruky/>>

Dagne, Ted (2011-09-16). *The Republic of South Sudan: Opportunities and Challenges for Africa's Newest Country* (Kindle Locations 7-9). Congressional Research Service. Kindle Edition.

Deník Referendum Svět. Obyvatelé jižního Súdánu se rozhodli pro samostatnost. [cit. 10-02-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <<http://denikreferendum.cz/clanek/8472-obyvatele-jizniho-sudanu-se-rozhodli-pro-samostatnost>>

DENT, Christopher M. *China and Africa development relations*. Abingdon: Routledge. ISBN 978-041-5690-072.

Department, State; CIA (2012-03-30). Country Notes SOUTH SUDAN (Kindle Locations 238-240). Zay's Place. Kindle Edition.

Digital Journal. [cit. 10-03-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.digitaljournal.com/article/308927>>

E15 Zprávy. Rok nezávislý Jižní Súdán bojuje o ekonomické přežití. [cit. 03-03-2013]. 2012. [online]. Dostupné z WWW: <<http://zpravy.e15.cz/zahranicni/ekonomika/rok-nezavisly-jizni-sudan-bojuje-o-ekonomicke-preziti-831770>>

EAC. Community Emblems. [cit. 03-04-2013]. 2013. [online]. Dostupné z WWW: <http://www.eac.int/index.php?option=com_content&view=article&id=665&Itemid=200>

Ekolist. Střetnou se Afričané kvůli vodám Nilu? [cit. 06-04-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <http://ekolist.cz/cz/zpravodajstvi/zpravy/stretnou-se-africane-kvuli-vodam-nilu?add_disc=1>

Encyklopedia Britannica. [cit. 03-03-2013]. 2008. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.britannica.com/EBchecked/media/119416/Map-showing-Darfur-related-conflict-zones-and-campsites-for-refugees>>

EURLex. Společný postoj Rady 2005/411/SZBP ze dne 30. května 2005 týkající se omezujících opatření proti Súdánu a zrušení společného postoje 2004/31/SZBP. [cit. 6-02-2013]. 2005. [online]. Dostupné z WWW: <<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32005E0411:CS:HTML>>

Europa. Evropská vlajka. [cit. 16-03-2013]. 2005. [online]. Dostupné z WWW: <http://europa.eu/about-eu/basic-information/symbols/flag/index_cs.htm>

Euroskop. Rozvojová politika. [cit. 03-03-2013]. 2013. [online]. Dostupné z WWW: <<https://www.euroskop.cz/8918/sekce/rozvojova-politika/>>

Eurostat. East and Southern Africa. [cit. 6-04-2013]. 2010. [online]. Dostupné z WWW: <http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/international_statistical_cooperation/africa_caribbean_pacific/africa_sub_saharan/east_and_southern_africa>

Evropská Komise. Členské státy. [cit. 16-04-2013]. 2010. [online]. Dostupné z WWW: <http://ec.europa.eu/eu_law/introduction/em_cs.htm>

FARDOL, Santino. *Southern Sudan and its fight for Freedom*. Bloomington, IN: AuthorHouse, 2006. ISBN 978-142-5932-244.

Federation of American Scientist. The Republic of South Sudan: Opportunities and Challenges for Africa's Newest Country. [cit. 10-04-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.fas.org/sgp/crs/row/R41900.pdf>>

Foreign Policy. Disorder in the Ranks. [cit. 25-03-2013]. 2009. [online]. Dostupné z WWW: <http://www.foreignpolicy.com/articles/2009/06/22/2009_failed_states_index_disorder_in_the_ranks>

Foreign Policy. Failed States Index. [cit. 25-03-2013]. 2009. [online]. Dostupné z WWW: <http://www.foreignpolicy.com/articles/2009/06/22/2009_failed_states_index_interactive_map_and_rankings>

GARDNER, Philip. *Encyklopedie Zeměpis světa*. Edited by Graham Bateman - Victoria Egan. Praha: Columbus, 2002. 512 s. ISBN 80-901727-6-8.

Global Security. Sudan Civil War. [cit. 4-01-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.globalsecurity.org/military/world/war/sudan-civil-war1.htm>>

Global Security. Sudan Second Civil War. [cit. 5-02-2013]. 2012. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.globalsecurity.org/military/world/war/sudan-civil-war2.htm>>

Government of South Sudan. GDP and GNI. [cit. 03-03-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.goss-online.org/magnoliaPublic/en/Business-and->

Industry/Documents-for-

Investors/mainColumnParagraphs/0/content_files/file1/gdp%20press%20release%2011%20august%20011.pdf>

Government of South Sudan. Investor Guide. [cit. 27-02-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <http://www.goss-online.org/magnoliaPublic/en/Business-and-Industry/Documents-for-Investors/mainColumnParagraphs/0/content_files/file9/South%20Sudan%20Investor%20Guide_24_11_11.pdf>

Government of South Sudan. Project of South Sudan-Kenya pipeline. [cit. 05-04-2013]. 2013. [online]. Dostupné z WWW: <http://www.goss-online.org/magnoliaPublic/en/news/press/mainColumnParagraphs/0111111110/content_files/file/press%20statement.pdf>

Government of South Sudan. South Sudan contracts \$2.14 billion in export crude oil. [cit. 02-04-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <http://www.goss-online.org/magnoliaPublic/en/news/press/mainColumnParagraphs/011110/content_files/file/Press%20Release%20MPM%20Oct%205%2711.pdf>

Government of South Sudan. South Sudan expedites transition to non-oil revenue, aims for 300 % increase in six month. [cit. 02-04-2013]. 2012. [online]. Dostupné z WWW: <http://www.goss-online.org/magnoliaPublic/en/news/press/mainColumnParagraphs/01111115/content_files/file/min.%20of%20finance0001.%20of%20finance0001.pdf>

Government of South Sudan. South Sudan riches oil deal with Sudan. [cit. 05-04-2013]. 2012. [online]. Dostupné z WWW: <http://www.goss-online.org/magnoliaPublic/en/news/press/mainColumnParagraphs/011111118/content_files/file/oil%20deal0001.pdf>

Government of South Sudan. Statement by H.E. Salva Kiir Mayardit, President of the Republic of South Sudan

to the National Legislature on the current oil crisis. [cit. 02-04-2013]. 2012. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.goss-online.org/magnoliaPublic/en/news/press.html>>

Human Right Watch. Chad. [cit. 17-02-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <http://www.hrw.org/sites/default/files/related_material/chad_0.pdf>

ILIFFE, John. *Africans: the history of a continent*. 2nd ed., New ed. New York: Cambridge University Press, 2007, xiii, 365 p. African studies series, 108. ISBN 05-216-8297-5.

International Monetary Fund. Republic of South Sudan becomes IMF's 188th Member. [cit. 03-03-2013]. 2012. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.imf.org/external/np/sec/pr/2012/pr12140.htm>>

International Monetary Fund. Sudan and South Sudan: New Era, New Opportunities. [cit. 26-02-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.imf.org/external/np/vc/2011/072311.htm>>

Investujeme. Česká Republika zdvojnásobí svoji kvótu u MMF. [cit. 03-03-2013]. 2012. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.investujeme.cz/ceska-republika-zdvojnaso-bi-svoji-kvotu-u-mmf/>>

JUREČKA, Václav. *Makroekonomie*. 1. vyd. Praha: Grada, 2010, 332 s. Expert (Grada). ISBN 978-80-247-3258-9.

MACHAR, Riek, Dr. South Sudan: A History of Political Domination – A Case of Self-Determination. [cit. 4-01-2013]. University of Pennsylvania, 1995. [online]. Dostupné z WWW: <http://www.africa.upenn.edu/Hornet/sd_machar.html>

Ministerstvo financí České Republiky. Pařížská deklarace. [cit. 04-03-2013]. 2005. [online]. Dostupné z WWW: <http://www.mfcr.cz/cps/rde/xbcr/mfcr/ParisDeclaration_AidEffectiveness_2005.pdf>

National Bureau Statistic of South Sudan. Cost-to-Market Report. [cit. 29-03-2013]. 2010. [online]. Dostupné z WWW: <<http://ssnbs.org/publications/south-sudan-cost-to-market-report-1.html>>

National Bureau Statistic of South Sudan. High Frequency South Sudan's Survey. [cit. 29-03-2013]. 2013. [online]. Dostupné z WWW: <<http://ssnbs.org/cpi/2013/4/3/high-frequency-south-sudan-survey-hfsss-february-2013.html>>

National Bureau Statistic. Statistical Year Book 2010. [cit. 30-03-2013]. 2010. [online]. Dostupné z WWW: <<http://ssnbs.org/storage/stats-year-books/Statistical%20Year%20Book%20For%20Southern%20Sudan%202010%20Final.pdf>>

NDULO, Muna a Margaret GRIECO. *Failed and failing states: the challenges to African reconstruction*. Newcastle upon Tyne. ISBN 14-438-1866-6.

OECD. *Report on International Engagement in Fragile States: Republic of South Sudan*, OECD Publishing. [cit. 03-03-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.oecd.org/countries/southsudan/48697972.pdf>>

Organizace spojených národů. Dětský fond OSN. [cit. 17-02-2013]. 2005. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.osn.cz/system-osn/programy-a-dalsi-organy-osn/?i=104>>

Press Express. Transport ropy Jižního Súdánu by se mohl během tří týdnů obnovit. [cit. 03-03-2013]. 2013. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.pressepress.eu/2013/03/13/transport-ropy-jizniho-sudanu-se-mohl-behem-tri-tydnu-obnovit/61801>>

Rada Evropské unie. Prohlášení vysoké představitelky jménem Evropské unie k pátému výročí k podpisu souhrnné mírové dohody pro Súdán. [cit. 6-02-2013]. Brusel, 2005. [online]. Dostupné z WWW: <http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/CS/cfsp/112243.pdf>

Reuters. East Africa poised to tap a reborn South Sudan. [cit. 06-04-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.reuters.com/article/2011/01/07/sudan-referendum-trade-idAFLDE70513720110107?sp=true>>

Reuters. Egypt says Sudan division would not cut Nile share. [cit. 06-04-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.reuters.com/article/2011/01/11/egypt-sudan-nile-idAFLDE70A0P020110111?sp=true>>

Reuters. South Sudan could become food exporter. [cit. 25-03-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.reuters.com/article/2011/01/12/sudan-south-food-idAFMCD25719820110112?sp=true>>

Reuters. South Sudan to need more food aid after vote. [cit. 25-03-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.reuters.com/article/2011/01/12/sudan-food-fao-idAFLDE70B1EX20110112>>

Reuters. South Sudanese see new state as buffer to LRA. [cit. 25-03-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.reuters.com/article/2011/01/11/sudan-referendum-lra-idAFMCD13001620110111>>

Reuters. Special Report: South Sudan's Chinese oil puzzle. [cit. 06-04-2013]. 2012. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.reuters.com/article/2012/11/14/us-southsudan-chinese-oil-idUSBRE8AD0B520121114>>

Reuters. Sudan's Bashir offer to take all debt. [cit. 25-03-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.reuters.com/article/2011/01/10/sudan-referendum-debt-idAFHEA04384020110110>>

SMU News. Six Million Ancient Nile Valley Artifacts Collected by SMU Anthropology Professor Going to the British Museum. [cit. 4-01-2013]. 2001. [online]. Dostupné z WWW: <<http://smu.edu/newsinfo/releases/01033.html>>.

Sudanews. US: Sudan Should Accept Plan for Demilitarized Zone with South Sudan. [cit. 4-01-2013]. 2012. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.sudanews.net/news/us-sudan-should-accept-plan-for-demilitarized-zone-with-south-sudan>>

Sudan Tribune. South Sudan hopeful of exporting oil through Kenya pipeline by 2014. [cit. 05-04-2013]. 2013. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.sudantribune.com/spip.php?article45540>>

Sudan Tribune. Sudan served as a hub for receiving Al-Qaeda suspects nabbed by CIA: report. [cit. 10-04-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.sudantribune.com/spip.php?article45409>>

The Australian. First South Sudan Oil reaches Sudan. [cit. 14-04-2013]. 2013. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.theaustralian.com.au/news/breaking-news/first-south-sudan-oil-reaches-sudan/story-fn3dxix6-1226620325369>>

The Washington Post. 5 Truths About Darfur. [cit. 13-02-2013]. 2006. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2006/04/21/AR2006042101752.html>>

The World Bank - International Finance Corporation. Doing Business in Juba 2011. [cit. 04-03-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.doingbusiness.org/reports/subnational-reports/juba>>

U.S. Energy Information Administration. Sudan and South Sudan. [cit. 06-04-2013]. 2012. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.eia.gov/countries/cab.cfm?fips=SU>>

UNAMID. African Union – United Nations mission in Darfur. [cit. 14-02-2013]. 2013. [online]. Dostupné z WWW: <<http://unamid.unmissions.org/>>

UNHCR. Global Appeal: Chad. [cit. 18-02-2013]. 2011. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.unhcr.org/4cd95c739.html>>

UNHCR. South Sudan: UN relief chief sees “terrible situation” in troubled Jonglei state. [cit. 13-02-2013]. 2013. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.unhcr.org/refworld/docid/4f31062d2.html>>

United Nations. Security Council. Resolution 1769. [cit. 13-02-2013]. 2006. [online]. Dostupné z WWW: <http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/RES/1769%282007%29>

Valka. Co se děje v Dárfuru? [cit. 13-02-2013]. 2006. [online]. Dostupné z WWW: http://www.valka.cz/clanek_11874.html>. ISSN: 1803-4360.

WAI, Dunstan M. *The Southern Sudan: the problem of national integration*. London: F. Cass, 1973, xiii, 255 p. ISBN 07-146-2985-5. 95. P

World Bank. Mapping Results for South Sudan. [cit. 03-03-2013]. 2013. [online]. Dostupné z WWW: <http://maps.worldbank.org/afr/south-sudan#&location=8.077746,29.645416,6&sectors=counts_admin1,agriculture,communications,education,energy,finance,health,industry,public,water,transportation,&indicator=Poverty>

World Bank. South Sudan. [cit. 03-03-2013]. 2013. [online]. Dostupné z WWW: <<http://data.worldbank.org/country/south-sudan>>

World Bank. The World Bank Reiterates Commitment to South Sudans Development as the Country Becomes the Banks Newest Member [cit. 03-03-2013]. 2012. [online]. Dostupné z WWW: <<http://www.worldbank.org/en/news/feature/2012/04/18/world-bank-reiterates-commitment-to-south-sudans-development-as-the-country-becomes-the-banks-newest-member>>

ZÁHOŘÍK, Jan. *Subsaharská afrika a světové mocnosti v éře globalizace*. Praha: Nakladatelství Lidové noviny, c2010, 179 s. Edice světová diplomacie. ISBN 978-807-4220-210.

Seznam zkratk

AGOA – Smlouva o africkém růstu a příležitostech (Africa Growth and Opportunity Act)

AU – Africká Unie (African Union)

CAR – Středoafriická republika (Central African Republic)

CIA – Ústřední zpravodajská služba (Central Intelligent Agency)

CNPC – Čínská národní ropná korporace (China National Petroleum Corporation)

COMESA – Společný trh Východní a Jižní Afriky (Common Market for Eastern and Southern Africa)

CPA – Souhrnná mírová dohoda (Comprehensive Peace Act)

CPI – Index spotřebitelských cen (Consumer Price Index)

CTM – Přes náklady k obchodu (Cost-To-Market)

DRC – Demokratická republika Kongo (Democratic Republic of Congo)

EAC – Východoafrické společenství (East African Community)

EU – Evropská unie (European Union)

EUFOR TCHAD/RCA – Mise Evropské unie v Čadu a Středoafriické republice (European Union Force for Chad and Central African Republic)

FAO – Organizace pro výživu a zemědělství (Food and Agriculture Organization)

GDP – Hrubý domácí produkt (Gross Domestic Product)

GNI – Hrubý národní příjem (Gross National Income)

GNPOC – Větší nilská ropná provozní společnost s ručením omezeným (Greater Nile Petroleum Operating Company Limited)

GoSS – Vláda Jižního Súdánu (Government of South Sudan)

IBRD – Mezinárodní asociace pro rozvoj (The International Bank for Reconstruction and Development)

IDPs – Vnitřně vysídlené obyvatelstvo (Internally Displaced People)

IFC – Mezinárodní finanční korporace (International Finance Corporation)

IGAD – Mezivládní úřad pro rozvoj (Intergovernmental Authority on Development)

IMF – Mezinárodní měnový fond (International Monetary Fund)

JEM – Hnutí pro spravedlnost a rovnost (The Justice and Equality Movement)

LDCs – Nejméně rozvinuté země (Least Developed Countries)

NBS – Národní statistický úřad (National Bureau Statistics)

NGOs – Nevládní organizace (Non-governmental Organizations)

Nilepet – Nilská ropná korporace (Nile Petroleum Corporation)

OECD – Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (Organization for Economic Co-operation and Development)

ONGC – Korporace ropy a zemního plynu (Oil and Natural Gas Corporation)

OSN – Organizace spojených národů

PDOC – Petrodar provozní společnost (Petrodar Operating Company)

RSS – Republika Jižního Súdánu (Republic of South Sudan)

SDR – Zvláštní práva čerpání (Special Drawing Rights)

SLA/M – Súdánská osvobozenecká armáda/Súdánské osvobozenecké hnutí (Sudan Liberation Army/ Movement)

SPLA – Svobodná armáda súdánského lidu (Sudan People's Liberation Army)

SSA – Sub-saharská Afrika (Sub-Saharan Africa)

SSCCSE – Jihosúdánské centrum pro sčítání lidu, statistiku a vyhodnocování (South Sudan Centrum for Census, Statistics and Evaluation)

SSNBS – Národní statistický úřad Jižního Súdánu (South Sudan National Bureau Statistics)

SSP – Jihosúdánská libra (South Sudan Pound)

Sudapet – Súdánská národní ropná korporace (Sudan National Petroleum Corporation)

UNAMID – Mise Organizace spojených národů v Dárfuru (United Nations Mission in Darfur)

UNHCR – Úřad Organizace spojených národů Vysokého komisaře pro uprchlíky (United Nations High Commissioner for Refugees)

UNICEF – Dětský fond Organizace spojených národů (United Nations Children Fund)

UNISFA – Prozatímní bezpečnostní síla (United Nations Interim Security Force for Abyei)

UNMIS – Mise Organizace spojených národů v Súdánu (United Nations Missions in Sudan)

USA – Spojené státy americké (The United States of America)

USD – Americký dolar (United States Dollar)

WB – Světová banka (World Bank)

WFP – Světový potravinový fond (World Food Programme)

WNPOC – Ropná společnost Bílého Nilu (White Nile Petroleum Operating Company)

Seznam objektů

Obr. 2.1: Mapa bývalých teritorií Súdánu; situace před osamostatněním Jižního Súdánu

Obr. 2.2: Mapa současného území Jižního Súdánu; situace po odtržení

Obr. 2.3: Ropná naleziště Súdánu a Jižního Súdánu

Obr. 2.4: Mapa současných konfliktů probíhajících na území Súdánu a Jižního Súdánu

Obr. 3.1: Mapa současných teritorií Jižního Súdánu

Obr. 3.2: Složení populace dle věku a pohlaví

Obr. 3.3: Mapa financovaných projektů WB v Jižním Súdánu

Obr. 4.1: Mapa světa podle indexu Failed States za rok 2009

Obr. 4.2: Mapa hlavních obchodních cest Jižního Súdánu zachycená v průzkumu C-T-M

Tab. 2.1: Údaje o stavu obyvatel v Čadu za rok 2011

Tab. 2.2: Údaje o stavu obyvatel v Súdánu za rok 2011

Tab. 3.1: Populace a rozloha jednotlivých teritorií Jižního Súdánu

Tab. 3.2: Reálný GDP východoafrických států za rok 2010, v mil. USD

Tab. 3.3: Reálný GDP per capita za rok 2010 východoafrických zemí, v USD

Tab. 3.4: Reálná GNI per capita za rok 2010 východoafrických zemí, v USD

Tab. 3.5: Dimenze Pařížské deklarace

Tab. 3.6: Indikátory dokumentu Doing Business in Juba, 2011 (doba ve dnech)

Tab. 4.1: Poplatky týkající se těžby ropy u společnosti PETRODAR (v USD)

Tab. 4.2: Poplatky týkající se těžby ropy u společnosti GNPOC (v USD)

Tab. 4.3: SWOT analýza Jižního Súdánu

Graf 3.1: Alokace peněžních příjmů z fondů WB na rozvoj Jižního Súdánu

Graf 3.2: Doba importu zboží do Juby

Graf 3.3: Registrace majetku – počet operací, délka ve dnech a náklady v % z hodnoty majetku

Graf 4.1: Průměrný směnný kurz SSP/USD, Jižní Súdán

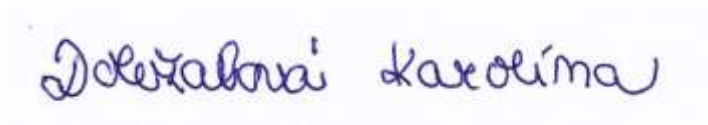
Graf 4.2: Podíl dopravních prostředků jihosúdánského obyvatelstva dle jednotlivých region Jižního Súdánu a celého státu (%)

Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce

Prohlašuji, že

- jsem byla seznámena s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. – autorský zákon, zejména §35 – užití díla v rámci občanských a náboženských obřadů, v rámci školních představení a užití díla školního a §60 – školní dílo;
- beru na vědomí, že Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava (dále jen VŠB-TUO) má právo nevýdělečně, kde své vnitřní potřebě bakalářskou práci užít (§ 35 odst. 3);
- souhlasím s tím, že bakalářská práce bude v elektronické podobě archivována v Ústřední knihovně VŠB-TUO a jeden výtisk bude uložen u vedoucího bakalářské práce. Souhlasím s tím, že bibliografické údaje o bakalářské práci budou zveřejněny v informačním systému VŠB-TUO;
- bylo sjednáno, že s VŠB-TUO, v případě zájmu z její strany, uzavřu licenční smlouvu s oprávněním užít dílo v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- bylo sjednáno, že užít své dílo, bakalářskou práci, nebo poskytnout licenci k jejímu využití mohu jen se souhlasem VŠB-TUO, která je oprávněna v takovém případě ode mne vyžadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly VŠB-TUO na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše).

V Ostravě dne 10. 5. 2013

.....
jméno a příjmení studenta

Seznam příloh

Příloha 1: Mapa a vlajky Africké Unie

Příloha 2: Mapa a vlajka COMESA

Příloha 3: Mapa a vlajka EAC

Příloha 4: Mapa a vlajka Evropské Unie

Příloha 5: Indikátory

Příloha 7: Výňatek z žebříčku producentů ropy

Příloha 8: Obrázek mapující situaci ropného průmyslu Súdánu a Jižního Súdánu

Přílohy

Příloha 1: Mapa a vlajka Africké Unie

Zdroj: An Africaniste Perspective, 2013

Zdroj: African Union, 2013

Příloha č. 2: Mapa a vlajky COMESA

Zdroj: COMESA, 2013

Zdroj: COMESA, 2013

Příloha č. 3: Mapa a vlajka EAC

Zdroj: Eurostat, 2013

Zdroj: EAC, 2013

Příloha 4: Mapa a vlajka EU

Zdroj: Evropská Komise, 2013

Zdroj: Europa, 2013

Příloha č. 5: Indikátory

Doing Business indicators

	Global best practice	Juba	Sudan (Khartoum)	Sub-Saharan Africa average
Ease of doing business (rank)	1-Singapore	159	154	137
Starting a business (rank)	1-New Zealand	123	121	126
Procedures (number)	1	11	10	9
Time (days)	1	15	36	45
Cost (% of income per capita)	0.4	250.2	33.6	95.4
Min. capital (% of income per capita)	0	0	0	145.7
Dealing with construction permits (rank)	1-Hong Kong SAR, China	49	139	117
Procedures (number)	7	10	19	18
Time (days)	67	30	271	240
Cost (% of income per capita)	19.4	5,935.7	192.2	1,773.3
Registering property (rank)	1-Saudi Arabia	124	40	121
Procedures (number)	2	7	6	7
Time (days)	2	18	9	68
Cost (% of property value)	0	14.7	3	9.6
Getting credit (rank)	1-Malaysia	176	138	120
Strength of legal rights index (0-10)	10	2	5	4.6
Depth of credit information index (0-6)	6	0	0	1.7
Public registry coverage (% of adults)	62	0	0	2.7
Private bureau coverage (% of adults)	100	0	0	4.9
Protecting investors (rank)	1-New Zealand	173	154	113
Extent of disclosure index (0-10)	10	3	0	4.8
Extent of director liability index (0-10)	9	0	6	3.4
Ease of shareholder suits index (0-10)	10	5	4	5
Strength of investor protection index (0-10)	9.7	2.7	3.3	4.4
Paying taxes (rank)	1-Maldives	84	94	116
Payments (number per year)	3	46	42	37
Time (hours per year)	0	218	180	315
Total tax rate (% of profit)	9.3	25.5	36.1	68.1
Trading across borders (rank)	1-Singapore	181	143	136
Document to export (number)	4	9	6	8
Time to export (days)	5	52	32	32
Cost to export (US\$ per container)	456	5,025	2,050	1,962
Document to import (number)	4	11	6	9
Time to import (days)	4	60	46	38
Cost to import (US\$ per container)	439	9,420	2,900	2,492
Enforcing contracts (rank)	1-Luxembourg	74	146	118
Procedures (number)	26	46	53	39
Time (days)	321	111	810	639
Cost (% of claim)	9.7	26.0	19.8	50.0
Closing a business (rank)	1-Japan	183	183	128
Time (years)	0.6	no practice	no practice	3.4
Cost (% of estate)	4	no practice	no practice	20.7
Recovery (cents on the dollar)	92.7	0.0	0.0	23.2

Zdroj: Doing Business in Juba, 2011

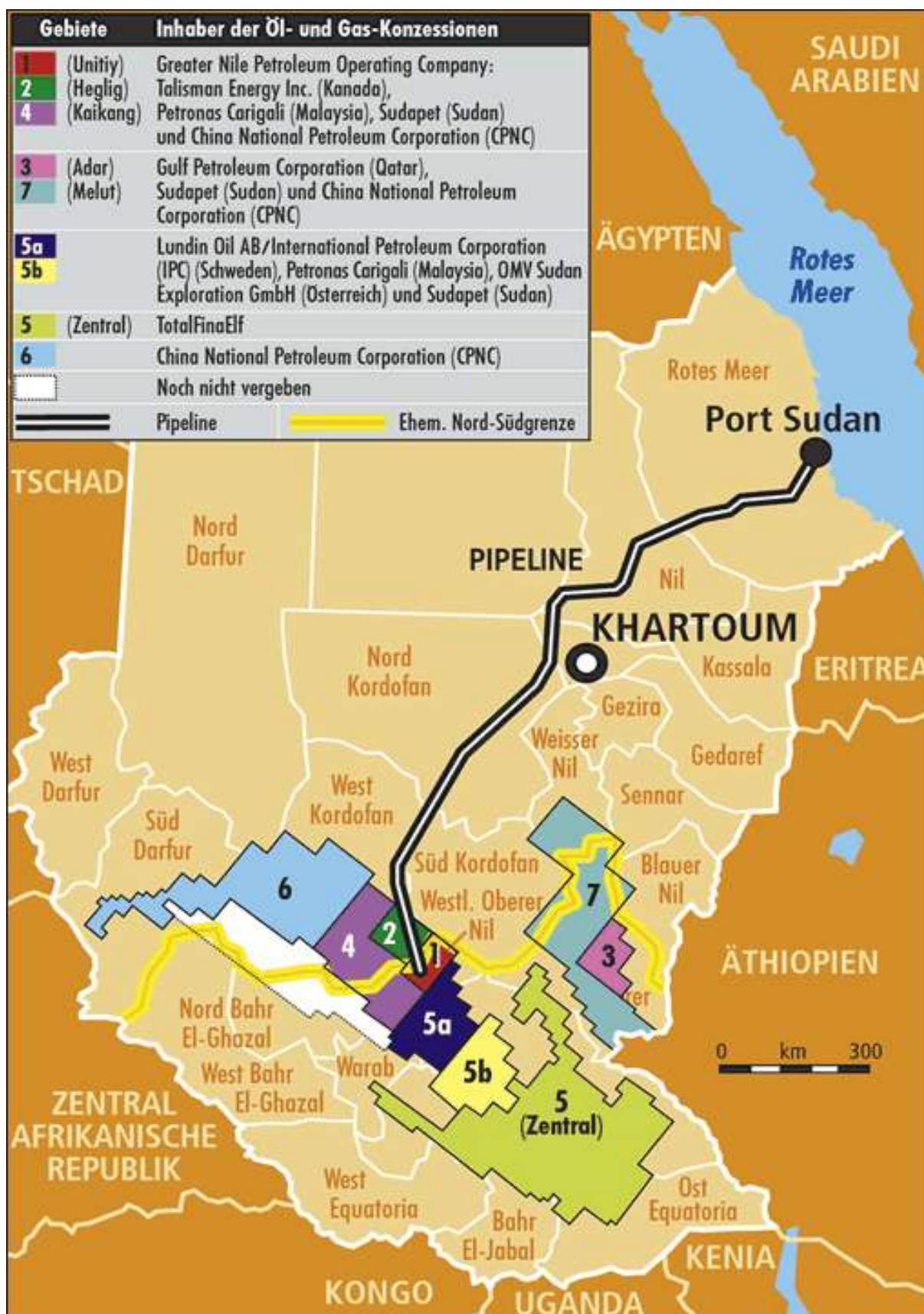

Příloha 6: Výňatek produkce ropy

Ranking	Country	Oil production
		barrels/day
1	Saudi Arabia	10,520,000
2	Russia	10,270,000
3	United States	9,688,000
4	Iran	4,252,000
5	China	4,073,000
6	Canada	3,483,000
7	Mexico	2,983,000
8	United Arab Emirates	2,813,000
9	Iraq	2,642,000
10	Nigeria	2,458,000
11	Kuwait	2,450,000
12	Venezuela	2,375,000
13	Brazil	2,301,000
14	European Union	2,263,000
15	Norway	2,134,000
16	Algeria	2,078,000
17	Angola	1,988,000
18	Lybia	1,789,000
19	Kazakhstan	1,608,000
20	Qatar	1,437,000
21	United Kingdom	1,393,000
22	Azerbaijan	1,041,000
23	Indonesia	1,030,000
24	India	954,000
25	Oman	867,900
26	Colombia	800,100
27	Argentina	763,600
28	Malaysia	716 000
29	Egypt	662,600
30	Australia	549,200
31	Sudan	514,300
32	Equador	500 000
33	Thailand	406,800
34	Syria	401 000
35	Equatorial Guinea	322,700
36	Vietnam	305 000
37	Republic of the Congo	302,200
38	Yemen	258,800
39	Denmark	234,100
40	Gabon	227,900
41	Turkmenistan	216 000

Zdroj: World Factbook, 2012

Příloha č. 7: Obrázek mapující ropný průmysl v Súdánu a v Jižním Súdánu

Zdroj: Digital Journal, 2011